73STE JAARGANG No. 9589 DINSDAG 10 APRIL 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29. — Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao.

Zelfmoord-commando's opereren op ISRAELISCH gebied

Gevangen genomen Egyptenaar wacht op de doodstraf

New York. — Egypte en Israel hebben door hun delegaties bij de Veiligheidsraad klachten laten indienen, waarin zij elkaar over en weer verantwoordelijk stellen voor de jongste incidenten in het gebied van Gaza.

AFP meldt uit Parijs dat Radio Cairo haar uitzendingen enige malen heeft onderbroken om „een belangrijk bericht mede te delen", en dat tenslotte werd aangekondigd, dat een groot aantal zelfmoordcommando's op Israelisch gebied opereren. Het was de eerste maal dat Egypte het bestaan van dergelijke groepen officieel erkende.

AFP meldt verder dat volgens Radio Jeruzalem generaal Burns op verzoek van Israel gevraagd heeft een einde te maken aan dit optreden van zelfmoord commando's.

Een Egyptenaar, die enige maanden geleden bij een dergelijke actie op Israelisch grondgebied werd gevangen genomen, is ter dood veroordeeld. Het vonnis moet nog door de Israelische chef staf worden bekrachtigd.

Het is de eerste maal dat een Egyptenaar voor een dergelijk feit ter dood wordt veroordeeld.

De Amerikaanse ambassadeur in Israel gaat over een week ongeveer naar Washington voor overleg over de betrekkingen tussen Israel en de Verenigde Staten, ter bespreking van de toestand in het Midden Oosten en ter bespreking van het vraagstuk der wapenleveranties.

HAMMERSKJOELD IN ISRAEL

Dag Hammerskjoeld

Jerusalem. — Hammerskjoeld, de algemeen secretaris van de Verenigde Naties, is vanmorgen op de luchthaven van Lydda aangekomen om er generaal Burns, hoofd van de militaire waarnemers in Palestina, op te halen en besprekingen te voeren met Israëlische autoriteiten. Blijkens het bericht, waarin bovenstaande vermeld wordt, is Hammerskjoeld op weg naar Cairo.

Tot de Israëlische autoriteiten, die Hammerskjoeld ontmoette, behoorden Mordechai Kidron, lid van de Israëlische delegatie bij de Verenigde Naties; Gideon Rafael, deskundige op het gebied van Arabische zaken van het departement van buitenlandse zaken en Yoseph Tekoah, hoofd van het departement voor het wapenstilstandsverdrag.

Een woordvoerder van Hammerskjoeld deelde mede, dat de algemeen secretaris langer in Israël zou blijven dan aanvankelijk was gedacht om een diepgaand gesprek met de Israëlische autoriteiten te kunnen voeren. Pas in de middag, in plaats van in de morgen, zal hij zijn reis naar Cairo voortzetten.

Hammerskjoeld weigerde een verklaring af te leggen.

Spaanse voetballers naar Curacao

Willemstad. — Naar wij uit goede bron vernemen zal men in de loop van de volgende maand trachten contacten te maken met drie Spaanse voetbalclubs, de beste van Spanje, voor het spelen van enkele wedstrijden op ons eiland. Het betreffen hier "Real Madrid", Atletico Bilbao" en op Curaçao welbekende ploeg van "Barcelona", die hier reeds eerder een wedstrijd speelde. Over enkele maanden dus goed voetbal in het oude Rifstadion.

De muren rondom het stadion worden momenteel een stukje hoger gemaakt om de al te ondernemende jeugd in het vervolg te beletten zich op een goedkope manier toegang tot de wedstrijden te verschaffen. Of het afdoende zal zijn, moet de praktijk echter uitwijzen. Laat ons er het beste van hopen!

Antilliaanse schermploeg samengesteld

Willemstad. — Onderstaande personen zijn door de Technische Commissie van de NAASB aangezocht uit te komen in de individuele wedstrijden tussen: Colombia - Venezuela - Ned. Antillen.

Dames-floret:
Mevr. Kusters
Mej. Leon
Mevr. Vinck.

Heren-floret:
Beem
B. Boutmy
J. Boutmy
T. Groot
G. Statius-Muller.

Sabel:
J. Boutmy
H. Kromhout
K. Luckmann
G. Statius-Muller
G. Yzendoorn.

Degen:
B. Boutmy
T. Groot
C. Lenderink.
R. Ho lijk
N. Hilhorst

Journaal Mobiele Brigade

Willemstad. — De straatdienst maakte gisteren 4 P.V.'s maar hoefde geen assistentie te verlenen. De mobiele brigade maakte gisteren 2 P.V.'s en verleende 11 maal assistentie.

De bevelhebber van de achttiende Amerikaanse luchtmachtafdeling te Greenville heeft alle hoge officieren, die te veel wegen, op dieet gesteld. Zij moeten zich ook aan het exercitieprogram houden.

Amerikaanse luchtvaartmij'en willen over noordpool naar Europa vliegen

New York. — De Pan American World Airways en de Trans World Airlines hebben, naar eerstgenoemde maatschappij bekendmaakte, bij de raad voor het burgerluchtvaartverkeer der Verenigde Staten een verzoek ingediend om toestemming voor het uitvoeren van vluchten voor het vervoer van passagiers, post en vracht rechtstreeks van de Amerikaanse Westkust over het Poolgebied naar Europa. Deze vluchten zouden voorlopig te Londen eindigen, doch later ook tot andere Europese steden worden uitgestrekt. Op deze wijze zou de tocht met 5 tot 15 uur worden bekort.

Zelfs bij de oude garde in de luchtvaartdienst werd de Super-6 Clippers van de P.A.A. met enthousiasme ontvangen, tijdens de P.A.A. Regionale Conferentie, die de vorige week in de hoofdstad van Puerto Rico, San Juan, gehouden is. De Conferentie werd bijgewoond door verschillende vertegenwoordigers uit diverse landen, waar de P.A.A. haar kantoren gevestigd heeft. Voor Curaçao was het de heer Louis B. Caracciolo, Station-manager alhier. Met het Super-6 type maakte de P.A.A. gedurende het afgelopen jaar een record aantal vluchten tussen 27 landen.
Op bovenstaande foto ziet men het model en op de achtergrond v.l.n.r. de heren: Ernest L. Foss, P.A.A.'s Advertising manager van de Latijns-Amerikaanse Divisie, John A. Probst, direkteur van de P.A.A. te Trinidad, Edward G. Beale, station-manager te Port of Spain, Gilbert Ortiz, Verkeers en Verkoopsvertegenwoordiger te Barranquilla, Colombia en Louis B. Caracciolo stationmanager op Curaçao.

Vrouwen-ruzie

Willemstad. — Gisteravond werd op Fleur de Marie assistentie verleend voor de vrouwen M. S. en V. R., die ruzie hadden. Door de patrouille werd bemiddelend opgetreden.

's Gravenhage. — H.M. de koningin heeft incognito met prins Chula Chakrabongse van Thailand een bezoek gebracht aan Madurodam. De koningin en haar gast bezichtigden tijdens dit korte bezoek de gehele miniatuurstad.

Bezoek Eilandsraad aan de Dienst Openbare Werken

Willemstad. — Het programma dat werd samengesteld voor het bezoek van de Eilandsraad, het Bestuurscollege en de plaatselijke pers aan de Dienst Openbare Werken, ziet er als volgt uit;

8.30 u. Ontmoeting bij het Bestuurskantoor op Scharloo. Vertrek per autobus. Via Nieuwe Havenweg naar aanleg verdubbeling Schottegatweg. Stop Aztekenweg hoek Schottegatweg. Suffisantweg, vuilnisstortplaats C.P.I.M. Wegenaanleg en scholenbouw Buena Vista, via Cubaweg naar verkavelingsplan Juan Hato, voorts aanleg weg Mahoema, bouw dokterswoning aldaar, door naar de D.O.W.-bedrijven op Hato.

Daarna bezoek aan Stationsgebouw. Hier zullen de tekeningen voor uitbreiding startbaan, vernieuwen platform enz. worden toegelicht.

Gebruik verfrissingen.

Langs Cas Chiquito (uitbreiding algemene begraafplaats) wegenaanleg van Leeuwenhoekstraat, eventueel aanleg speeltuin van Wilpen, eventueel langs Riffort naar Piscadera. Bezichtiging Marien Biologisch Station.

12.00 u. Aankomst Parera. Lunch in de aanbouw zijnde Cantine en na bezichtigen van het complex cantine, was- en kleedlokalen en portiersloge, bezoek aan het Magazijn, Werkplaatsen: caterpillars, sleephelling, smederij, draaierij, garage en spuiterij en Onderhoud Gebouwen: bezichtiging maquette gevangenis, timmerwerkplaats en schilderwerkplaats. Bezichtiging materieel Reinigingsdienst.

Daarna bezoek aan het Hoofdkantoor. Bezichtiging verbouwde administratie enz. Bezoek aan de verschillende Afdelingen, besprekingen van in voorbereiding zijnde werken, plannen enz.

Bezoek aan de Marinebasis, bezichtiging van het nieuwe Stafgebouw, in aanbouw zijnde steiger, brandbluslelding, oeververdediging enz.

Eventueel Abattoir, gereviseerde koelinstallatie, aanleg spoelwaterleiding en bouw van de schildpadvijver. Door Oosterbeekstraat langs Arnhemstraat naar Steenrijk, gelegenheid tot bezichtigen volkswoningbouw Steenrijk, proefwoningen en via Marie Pompoen naar Oranjestraat en via Penstraat naar Waaigat.

Bezichtiging oeververdediging Waaigat en wegenaanleg (stoppen bij de brug).

Fort Amsterdam: Bouw Landssecretarie, Regeringsraad en uitbreiding Politiehoofdwacht. Verfrissingen.

Vertrek per autobus naar Bestuurskantoor.

Ledigden de jackpots

Willemstad. — De man H.S. kwam aangifte doen, dat in de nacht van maandag op dinsdag ingebroken was in een club op Plantersrust, de twee aldaar staande jackpots waren geledigd en er enige pakjes sigaretten weggenomen. De recherche had die dag schijnbaar een goede neus want 's middags werden twee knapen aangehouden die bekenden. Het waren H.V., oud 19 jaar en B.T. oud 23 jaar. Een bedrag van ƒ 275,— werd in de mondi gevonden.

De rijdende bioscoop

Willemstad. — Voor de eerste voorstelling van de rijdende bioscoop zondag j.l. op Montagne, is, zoals wij meldden entree geheven. Het staat de Buurt-verenigingen, te wier dienste de Stichting Volksontwikkeling films vertoont, namelijk vrij, ter dekking van eventuele onkosten aan de bezoekers een kleine bijdrage te vragen. De Stichting zelf staat daar echter geheel buiten. Zij vertoont de films gratis en vraagt geen enkele vergoeding. De heren Bitter, Braaf, Cramwinkel, Goedendorp, Martijn en Nieuwenhuyzen, die de exploitatie-commissie van de rijdende Unit vormen, zijn steeds bereid een aanvrage voor een film-avond in behandeling te nemen. Buurtverenigingen kunnen daarenboven te allen tijde een verzoek om een filmvertoning richten aan Postbus 142.

De Surinaamse timmerlui

De Vertegenwoordiger der Surinamers in de Ned. Antillen de heer Th. Simoons, schrijft ons:

„Medio Maart kwam een twaalftal Surinaamse timmerlui naar Curaçao voor de NV Bouw en Handel Maatschappij Bohama. Reeds kort na aankomst ontstonden er moeilijkheden, omdat de timmerlui beweerden dat hen bepaalde toezeggingen door de Vertegenwoordiger van Bohama in Paramaribo waren gedaan, die hier niet werden nageleefd.

De NV Bohama is hen hierin tegemoetgekomen, maar omdat de timmerlui niet voldaan bleken, bemoeide ik mij met deze aangelegenheid. Het bleek dat de mededeling der timmerlui, geverifieerd in Suriname, officieel niet kwam vast te staan. Ik kwam onder de indruk dat zij, gewoon aan Surinaamse toestanden, de kwestie van de „huisvesting" niet goed begrepen hadden. Het schijnt n.l. zo dat een ploeg timmerlui die in een ander deel van het land gaat werken, nevens het loon krijgt huisvesting en voeding, verzorgd door de aannemer.

De Directie van Bohama, deze moeilijkheden begrijpend, kwam hen nog meer tegemoet, o.a. door het laten vervallen van de clausule, dat een bedrag van het weekloon zou worden ingehouden als waarborgsom. Ook deed zij enkele suggesties t.a.v. de delegatie en het verblijf.

De suggestie t.a.v. het gezamenlijk huren van een bepaald landhuis ging niet door, omdat de afstand te groot en de huur plus busgeld te hoog geacht werd.

De heren hebben echter begrepen dat het voor de Directie niet mogelijk is hen verdere faciliteiten te verlenen en hebben deze toestand aanvaard, waarmee de moeilijkheden naar mijn mening van de baan zijn.

Een viertal heeft reeds een goedkopere behuizing gevonden en t.a.v. de anderen wordt deze poging voortgezet."

Curacao en Madurodam

Het is haast ondenkbaar, dat er op Curaçao mensen zijn, die niet gehoord hebben van de miniatuurstad Madurodam. Dit stadje kan zich immers verheugen in een gestaag groeiende belangstelling. Evenals Marken en Volendam een „must" zijn geworden voor de Nederland bezoekende toerist, is het thans zo, dat Madurodam in de luttele jaren van haar bestaan deze plaatsen naar de kroon steekt. Duizenden en nog eens duizenden hebben Madurodam bezocht. Er is bijna geen Curaçaos verlofganger, die niet de gelegenheid aangrijpt langs de dreven van het kraakzindelijke Madurodam te wandelen. Ieder jaar houdt de stad een winterslaap, waaruit zij in het voorjaar wordt gewekt. Dit jaar — het vijfde jaar — is de rol van „prince charming" toebedeeld aan de sympathieke President van de Nederlandse Spoorwegen, ir F. Q. den Hollander. De officiële opening vond dit maal plaats op 28 maart en in afwijking van andere jaren zijn ditmaal verschillende Curaçaoënaars uitgenodigd door het Bestuur van de Stichting tot Bijstand van Het Nederlands Studenten Sanatorium. Velen vroegen zich af, waaraan zij deze eer te danken hadden en hun geduld werd wel heel lang op de proef gesteld. Eerst na trompetgeschal van herauten te paard en na de officiële opening met redevoeringen o.a. door de voorzitster van bovengenoemde stichting, Mevrouw B. Boon—van der Starp, werd het gezelschap gevoerd naar een gebouwtje terzijde van Madurodam. De Voorzitter van de Vereniging van Handelaren op Curaçao, de welkende „Shah" Henriquez, droeg een vijftal diorama's over aan de stichting. Het is wel jammer, dat Curaçao geen plaats kon krijgen in Madurodam zelf, omdat het bestuur van de stichting Madurodam volkomen Nederlands wenst te houden. Het plan was oorspronkelijk in Madurodam een hoekje in te ruimen voor Curaçao en menig verlofganger voelde het als een gemis, dat van Curaçao alleen het C.T.C.-gebouw in miniatuur aanwezig was. Men kan nu in ieder geval zijn hart ophalen aan de diorama's, die fraai zijn uitgevoerd en een indruk pogen te geven van ons eiland. Zo heeft men er koenoekoe-huisjes, een blik op de Isla, het geboortehuis van George Maduro, de Venezolaanse barkjes en natuurlijk de Koningin Emmabrug.

Shah Henriquez heeft in zijn speech **de verwachting uitgesproken, dat deze diorama's er toe zullen bijdragen Curaçao en Nederland dichter tot elkaar te brengen. Het is wel toevallig, dat de heer R. A. C. Henriquez, die door zeer nauwe banden verbonden is aan de Maduro's in zijn hoedanigheid als voorzitter van de Vereniging van Handelaren, deze overdracht heeft kunnen verrichten. Het deed hem zichtbaar goed zoveel bekenden om hem heen te hebben. De gedeputeerd van het Eilandgebied Curaçao, de heer H. G. M. Pieters Kwiers, verscheen er omringd door in Nederland studerenden voor wie hij gedurende zijn verblijf in Nederland een zeer warme belangstelling aan de dag heeft gelegd. Zo zag men hem in gesprek met Gonzalo Bernardina, Stella Fraai, Weitland Chong, Frank Martinus, om er enkelen te noemen.**

De Amerikanen, die Nederland bezoeken, hebben wel eens gezegd: „See Holland in one hour — visit Madurodam". Het is niet te hopen, dat ze dit zullen uitbreiden met: See Curaçao in five minutes, maar dat ze eerder er toe gebracht kunnen worden naar Curaçao te reizen om in natura te zien, wat de diorama's ze voorschilderen.

JULES DE PALM

Laatste filmavond van Mosanto

Willemstad. — Donderdagavond a.s. zal de heer Monsanto, de persoon belast met het draaien van films in de JPF-club, voor het laatst in de JPF achter het projektie-toestel plaatsnemen. De heer Monsanto gaat namelijk met verlof en aansluitend daarop met pensioen. De trouwe politie-man heeft de leeftijd bereikt op welke hij op zijn lauweren kan gaan rusten. Of hij dit zal doen is niet zeker, de energieke dienaar van de Hermandad is niet de persoon om niets te doen.

Voor deze filmavond heeft de heer Monsanto een speciale film uitgekozen.

Wij wensen de politie-man een prettig verlof toe.

„Fluminense" komt niet

Willemstad. — Naar wij vernemen is het Braziliaanse prof-team van de voetbalclub "Fluminense" op toernee gegaan. Het voetbalelftal zou in Mei a.s. naar Curaçao komen.

Wij vernemen echter dat dit laatste niet door zal kunnen gaan aangezien de ploeg niet in Costa Rica kan spelen waardoor de reiskosten voor Curaçao te hoog zouden komen.

"Fluminense" speelde 7 april in Lima en zal daar ook de 11e en de 14e april een wedstrijd spelen. De 18e april speelt dit Braziliaanse profelftal in Ecuador. Het lag in de bedoeling om daarna naar Colombia en Mexico te reizen. Daarna zou de profclub via Costa Rica naar Curaçao komen. De voetbal-enthousiasten zullen zeker teleurgesteld zijn dat dit bezoek van "Fluminense" niet door gaat

Snelle hotelboeking in grote Nederlandse steden door telex-net tussen informatiekantoren

's-Gravenhage. — Bliksemsnelle hotelboeking in de drie grote steden van Nederland wordt thans mogelijk door een telexnet tussen de logies-informatiekantoren van verenigingen voor vreemdelingenverkeer, welk net dezer dagen in werking ging.

De V.V.V.-kantoren te Amsterdam, Den Haag en Rotterdam zijn thans onderling zowel als met de „opvangposten" Arnhem en Hengelo verbonden. Vreemdelingen, die zich aan de verkeersbureaus Arnhem of Hengelo vervoegen, kunnen via de telexlijnen in een der drie grote steden kamers boeken. Zij ontvangen daarvoor een bon, betalen een nacht logies en zijn er zeker van, dat hun bedje wacht. Omgekeerd is boeking natuurlijk ook mogelijk.

Men hoopt, dat de logiesinformatiediensten nog beter dan het vorige jaar de vuurproeven tijdens de bollenweekends zullen kunnen doorstaan. De V.V.V.-kiosk te Amsterdam aan het Centraal Station is thans ook met het hoofdkantoor te Amsterdam verbonden zodat snelle oriëntatie en informatie mogelijk is.

Ieder der drie grote steden weet vrijwel op de minuut, hoeveel bedden in de stad of de naaste omgeving beschikbaar zijn en kan eventueel het „uitverkocht" aan de opvangcentra laten horen. Een teken dus, dat de vreemdeling niet door moet reizen, doch buiten het westen onderdak moet zoeken.

Het was, gezien het aantal beschikbare telexapparaten, nog niet mogelijk meer opvangcentra te verbinden. Zodra mogelijk zal bijvoorbeeld Breda ook een telexverbinding met het westen krijgen.

Vijf AMERIKAANSE mariniers bij strafmars door moeras omgekomen

Generaal PATE voor onderzoek naar Z.-Carolina vertrokken

Washington. — Van een groep van 75 mariniers van de Amerikaanse marine, die bij een „strafmars" door een moeras nabij hun kamp in het kustgebied van Zuid Carolina werden gevoerd, zijn vijf om het leven gekomen. Een marinier wordt nog vermist.

De sergeant, die de strafmars had geleid is, hangende het onderzoek, in hechtenis genomen.

De opperbevelhebber van het Korps Mariniers, generaal Randolph Pate, is naar Zuid Carolina vertrokken om persoonlijk de kwestie te onderzoeken.

Volgens een woordvoerder van het Korps Mariniers had de sergeant zondagavond de recruten als straf voor niet nader genoemde inbreuken op het reglement, in het moerasgebied laten marcheren.

Door de duisternis ontstond grote verwarring en de sergeant liet de mannen terugkeren. Bij het appel bleken elf man te zijn verdwenen, van wie er later, na uren, nog vijf kwamen opdagen. Toen bij het aanbreken van de dag het moeras met vliegtuigen en patrouilles werd afgezocht, zijn vijf lijken gevonden.

Nieuwe luchtverbindingen ter gelegenheid van eeuwfeest van Maria's verschijningen te Lourdes

Parijs. — Met het oog op de viering van het eeuwfeest van Maria's verschijningen te Lourdes, dat in 1957 en 1958 zal worden gevierd, worden nieuwe luchtverbindingen met de Verenigde Staten, Engeland en Ierland, ingesteld. Tussen New York en Lourdes zullen voor ziekenvervoer ingerichte Super-Constellations vliegen.

Nederland kan meer Venezolaanse koffie importeren

Caracas. — Zondagmiddag arriveerde in Caracas de Venezolaanse Consul in Amsterdam, de heer Guillermo Penzo, voor een korte vakantie in zijn land. In een onderhoud met de Venezolaanse pers vertelde de heer Penzo, dat Nederland een groot koffie-verbruiker is en dat veel Venezolaanse koffie wordt geimporteerd. De Consul achtte het mogelijk, dat deze koffieafneming door Nederland in de loop van dit jaar meer verhoogd kan worden.

Verder deelde de heer Penzo mede, dat sinds 1954 de uitvoer via Amsterdam naar Venezuela, zoals o.a. goederen van Duitsland, met 50% is gestegen.

De moraal bij de verschillende volken

Willemstad. — In de tekenzaal van het Radulphuscollege sprak gisteravond professor Fahrenfort over de moraal bij verschillende volken in verschillende typen.

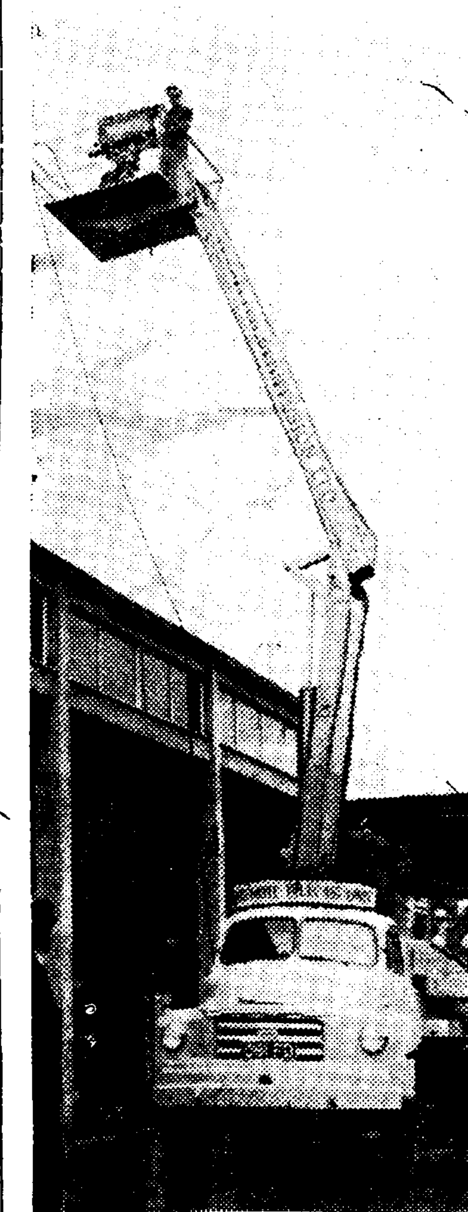
De spreker begon met een overzicht te geven van de opvatting over het begrip moraal bij verschillende schrijvers en geleerden in verschillende tijden. Dit begrip valt uiteraard nauw samen met de religieuze gevoelens.

Vervolgens ging de hoogleraar er toe over voorbeelden te geven, waaruit duidelijk bleek, dat waar bijvoorbeeld diefstal en overspel bij alle volkeren als een kwaad worden gezien, de bestraffing ervan geheel verschillend is, daar de opvatting sterk differentieert. Zo is er al een groot verschil van opvatting over bijv. het begrip diefstal.

Bij de sexuele moraal ziet men merkwaardigerwijs een grote verscheidenheid van opvatting. Overal wordt overspel bijv. gestraft, maar bij veel volkeren komt sexuele gastvrijheid voor.

Aan het eind van de avond stelde de hoogleraar zich de vragen of er een eenheid van zedelijk bewustzijn bestaat en of er van een overeenkomst van normen gesproken kan worden. Volgens spreker was dit geenszins het geval.

De vierde lezing van Professor Fahrenfort over: DE ECONOMIE DER NATUURVOLKEN, vindt plaats op donderdag 12 april, eveneens in het Radulphuscollege om 8.30 uur.

Een nieuw en uniek onderdeel is toegevoegd aan de uitrusting van de Engelse televisie maatschappij, de Associated Rediffusion Wembley Studions. Het staat bekend onder de naam „Ding" en het is een mobiele hydraulisch platform, gemonteerd op een Bedford chassis dat een hoogte bereiken kan van 13 meter. Het zal voor het eerst gebruikt worden bij de paarden races van 20 april. Op de foto ziet men het „Ding" in uitgeschoven positie op het terrein van de televisie maatschappij.

Taalmoeilijkheden bij overgang van thuis naar school

Bevordering van kleuteronderwijs dient groot onderwijsbelang

Applicatiecursus gaf leerkrachten juiste instelling t. a. v. taalproblemen der leerlingen

Willemstad. — Een van de factoren van verstrekkende invloed op de resultaten van het lager onderwijs in de Nederlandse Antillen is, aldus lezen wij in het jaarverslag van 1955 van de R.K. Onderwijsraad voor Curacao en Bonaire, het gebruik van een — voor verreweg de meeste leerlingen — vreemde voertaal bij dit onderwijs. Het is hier niet de plaats om in te gaan op de psychologische en paedagogische bezwaren van deze factor, in het bijzonder voor 't algemeen vormend lager onderwijs. Hoe zwaarwichtig deze bezwaren mogen zijn, wij laten ze buiten deze korte inleiding. Ons doel is te wijzen op een tweetal middelen, die deze bezwaren kunnen verminderen en die nog geïntensiveerd kunnen worden.

Het eilandgebied der Bovenwindse Eilanden, klein in oppervlakte, met een gering inwonertal en waar de bevolking Engels spreekt, laten wij hierbij buiten beschouwing. Het onderwijs op deze eilandjes, op 500 mijlen van de Benedenwindse verwijderd, heeft generlei invloed op dat van de veel grotere (toch ook maar kleine) Curaçao, Aruba en Bonaire. Bezwaren tegen de vreemde voertaal zou men daar voor een groot deel kunnen ondervangen door het onderwijs, — zeker in de lagere leerjaren, — in het Engels te geven. Wij willen ons in deze korte beschouwing beperken tot de Benedenwindse Eilanden, waar het papiamento de spreektaal is en het Nederlands voertaal op schoool en dan speciaal letten op de moeilijkheden, die deze omstandigheid vooral in het begin schept, namelijk als het kind, de kleuterschoenen nauwelijks ontwassen, zijn intrede doet in de eerste klas der lagere school.

Grote overgang

Wat een overgang, die eerst tijd op school! Van de bekende omgeving thuis naar het onbekende, grote, holle schoollokaal, zo ver van huis, ver van de hem vertrouwde gezichten. En al die gezichten om zich heen. En die vreemde juffrouw, die hij niet verstaat. Als zij met de juffrouw van ernaast praat, zijn het allemaal vreemde klanken voor het kind. Alleen de glimlach, die ineens op het gelaat van de juf verschijnt, doet hem aangenaam aan.

Wat een tact wordt hier niet vereist om het kind over al dat vreemde heen te helpen, het los te weken uit zijn schuwheid. De schuchterheid zou aldra overwonnen zijn, als het kind iets voor de juffrouw mocht doen, een kleine opdracht vervullen, zich zelfbewust tussen de anderen bewegen. Maar het verstaat de juffrouw niet, doet daarom alles verkeerd en voelt zich zo ellendig. Zijn de eerste schooldagen in gewone omstandigheden al onprettig voor de kleine peuters, de vreemde taal maakt dat alles nog veel moeilijker.

Deze moeilijkheden zullen zich toch ook voordoen bij een gezin, dat naar een vreemd land trekt? Bij lange na niet in dezelfde mate. Het kind weet dan, dat het verhuisd is. Vader en moeder en de andere kinderen verkeren in dezelfde omstandigheid. Moeder kan de meid niet verstaan. De meid kan moeder niet verstaan, de peuter wel. De buurkinderen verstaat hij ook niet. Maar hij staat met hen op gelijke voet. Hij speelt met ze naast zijn nieuwe woning. Hij voelt zich aangetrokken tot dat buurjongetje van zijn leeftijd. Na enkele weken verstaan zij elkander. Niet altijd! Maar dit is wederkerig. En ze lachen er eens om. Na enkele maanden is de kleine rakker uit de vreemde ingeburgerd in de nieuwe omgeving.

Bij het gebruik van een vreemde voertaal op school zijn de moeilijkheden niet zo gauw overwonnen.

De grootste moeilijkheid blijft de enorme overgang van huisgezin naar school. *Hierom is het van het allergrootste gewicht, dat de kleuterschool bij deze overgang ingeschakeld wordt.* De kleuterschool is geen leerschool. Zij heeft een speel- en werkplan, dat geheel aansluit aan de bevatting van het jonge kind. Het werken is meest oefening in handvaardigheid en in handigheid, waarbij het kind zonder te spreken begrip kan tonen. De moderne kleuterschool, goed geleid, heeft grote attractie voor het kind. De overgang huisgezin - kleuterschool biedt geen moeilijkheid. Het kind raakt geleidelijk gewend aan de klanken van het voor hem vreemde Nederlands, dat het naast het hem vertrouwde Papiamento hoort. Het went aan de schoolsfeer. Het kleuteronderwijs is daarom vóór het kind in de Nederlandse Antillen van veel grotere betekenis dan bijvoorbeeld voor het kind in Nederland. *Bevordering van het kleuteronderwijs in de Nederlandse Antillen dient een groot onderwijsbelang.*

Maar zelfs mét de steun van het voorafgaand kleuteronderwijs blijft de belangrijke taak van de leerkracht van de eerste klas zeer moeilijk: een goede basis te leggen voor het verder leren. Met deze basis wordt in de eerste plaats bedoeld de gewenning aan een zuivere uitspraak van de klanken. *Daarom is het van belang, dat de schoolbesturen zich algemeen houden aan de goede gewoonte de eerste klas steeds aan een van de beste leerkrachten toe te vertrouwen.*

Applicatiecursus

Het vorig jaar heeft de voorzitter van de St. Janstichting (lekenschoolbestuur) het denkbeeld gelanceerd voor de leerkrachten van de eerste klassen een applicatiecursus te geven. De onderwijzersvereniging "Don Bosco", de belangrijkheid van zo'n cursus inziende, heeft gaarne het initiatief genomen en dadelijk de nodige stappen gedaan om tot de oprichting te geraken.

Men zou zich beperken tot de vakken lezen - taal en rekenen. De cursus werd toegankelijk gesteld voor leerkrachten van het eerste en tweede leerjaar. De bedoeling van de cursus was om de leerkrachten te laten zien, hoe zij als leiders in de praktijk de moeilijkheden op het gebied van lezen - taal en rekenen bij de jonge kinderen op zo prettige en efficiënt mogelijke manier kunnen overwinnen. Het ging niet zozeer om "wat moet ik doen" als wel "hoe moet ik in de praktijk te werk gaan". Theoretische kennis was er immers voldoende aanwezig.

Als leiders van de cursus werd door het Bestuur van "Don Bosco" aangezicht een tweetal onderwijzers met jarenlange ervaring in het eerste leerjaar en bekend om hun buitengewoon succes bij het onderwijs.

Het waren de eerwaarde Fraters M. Evonius en M. Martinus.

Veertig cursisten gaven zich op.

Vanwege dat grote aantal moest de cursus, om met succes tewordengegeven, gesplitst worden in twee afdelingen. Het aantal lessen werd gesteld op 20, d.i. 10 voor iedere afdeling. Aan deze 10 lessen meenden de leiders voldoende te hebben, om de practische moeilijkheden door voorbeelden te belichten.

Het enthousiasme waarmee deze cursus werd gevolgd, de buitengewone opkomst van de cursisten, alsmede de openhartigheid, waarmee over moeilijkheden die men dagelijks in de praktijk ondervond, vragen werden gesteld, bewezen overduidelijk de **noodzakelijkheid van de cursus.**

Het bleek voor de cursisten een welkome gelegenheid hun onderwijskunst in de praktijk te verbeteren.

De gedachtenwisseling tussen leiders en cursisten was zo spontaan en prettig, dat de voorgeschreven lestijd — 1 uur per les — meestal anderhalf uur tot twee uur werd. Een bewijs dat al deze cursisten er op uit waren met de practische lessen hun voordeel te doen.

De naar voren gebrachte moeilijkheden werden door de leiders met practische voorbeelden — afgestemd op de locale sfeer — verduidelijkt. Ook werd gelegenheid geboden kennis te maken met leermiddelen, in de praktijk ontstaan en die, wanneer voldoende hoeveelheid voorhanden was, werden meegegeven.

De leiders waren dan ook vol lof over de animo van de cursisten. Het contact met de leiders heeft zich niet slechts bepaald tot de duur van de cursus, maar wordt tot nu toe nog steeds onderhouden.

Om een voorbeeld te geven hoe zich zo'n les ontwikkelde, het volgende:

Tijdens een bespreking over taal werd door verschillende cursisten de vraag gesteld: Hoe geeft U nu (eind sept.) een taalles in het eerste leerjaar? Vooraf werd duidelijk gemaakt, dat op deze hoogte lezen en taal hand in hand gaan en van een opzettelijke taalles geen sprake is. Toch hebben de leiders naar aanleiding van enkele woorden die op het bord geschreven werden, laten zien, dat wel degelijk taalverrijking wordt bijgebracht, en tevens de vóór hier echte klankmoeilijkheden op een prettige manier duidelijk kunnen worden gemaakt.

Er werden de volgende woorden op het bord gegeven:

haak een haak een haak
een haak

zee
de zee

aas
het aas

Het volgende bordlesje ontstond:

aas aan de haak
een man met een lijn
een haak aan de lijn
aas aan de haak
wat doet de man?

zoef.. de lijn in de zee
mijn lijn is goed
mijn aas is goed
kijk maar
een vis een vis
een vis bij het aas
hap doet de vis
hup doet de man
de vis zit aan de haak
de vis is voor mij
de vis in de pan sssss.

vis mis sis
haak — hak
aas — as
maan — man
aan — an

Door verschillende vragen die de leiders stelden als:

waar doet de man het aas aan? aan de haak of aan de hak?
wat doet de man aan de haak? aas of as?
wie doet het aas aan de haak? de man of de maan?
werd het duidelijk, dat op deze hoogte speciaal gelet moet worden op de zuivere klank, daar anders de betekenis onzin wordt.

Allen waren overtuigd van de mogelijkheid op deze wijze een vruchtbare taalles en een prettige leesles te combineren.

Wij hebben wat langer stilgestaan bij deze eerste applicatiecursus om het grote belang, dat wij er in zien. Wij weten, dat het in de bedoeling van Don Bosco ligt, meer van dergelijke cursussen te organiseren. Een goed voornemen, dat het lager onderwijs zeker ten goede zal komen; een stap in de goede richting, die de aanpassing aan het eigen milieu bevordert en zeker bijdraagt de moeilijkheden van de vreemde voertaal te verminderen.

„Columbus" in club J.P.F.

Willemstad. — Op donderdag 12 april e.k. aanvang 20.15 uur zal als afscheid van de heer Monsanto, een speciale voorstelling plaatsvinden in Club J.P.F.

Als voorfilm zal worden gedraaid de onsterfelijke opera van Dinizetti getiteld: LUCIA DI LAMMERMOOR; en als hoofdfilm, een der weinige meesterwerken van J. Arthur RANK Organisatie getiteld: „CHRISTOFFEL COLUMBUS" in techni-color, gesproken in het engels met Nederlandse onderschriften.

De inhoud van deze film handelt over de reizen van Columbus over de Caraibische zee, met zijn ontdekking van San Salvador en Cuba. Na zijn derde reis wordt hij gevangen genomen en geboeid naar Europa teruggebracht.

Een historische film met een spannende inhoud.

Aan de leden en belangstellenden wordt verzocht deze avond niet te missen. Introductie is toegestaan. Toegang vrij.

De R.K. Hoofdakte Cursus

Willemstad. — In zijn verslag over het jaar 1954 1955 over de R.K. Hoofdaktecursus deelt de R.K. Onderwijsraad voor Curaçao en Bonaire mede, dat de toestand bij het begin van het cursusjaar 1954 1955 in september 1954 als volgt was:

Aantal leerlingen: 51; voor de A-opleiding 36 (twee klassen van resp. 16 en 20 leerlingen); voor de B-opleiding 40 (twee klassen: eerste-jaars 32; herhalers 8). Hieruit volgt, dat enige leerlingen zowel de A- als de B-opleiding volgden.

Toestand bij het einde van het cursusjaar 1954 1955 in augustus 1955: voor de A-opleiding 27 (twee klassen van resp. 12 en 15 leerlingen); voor de B-opleiding 30 (twee klassen: eerste-jaars 24; herhalers 6).

Voor de examens 1955 slaagden: 14 candidaten voor A; 5 candidaten voor B; 11 candidaten behaalden hiermede hun gehele akte.

Toestand bij het begin van het cursusjaar 1955 1956 in september 1955: aantal leerlingen 51; voor de A-opleiding 17 (voornamelijk herhalers); voor de B-opleiding 35 (twee klassen van resp. 21 en 14 leerlingen). Enigen volgden zowel lessen voor A als voor B.

Toestand op 31 december 1955: voor de A-opleiding 18; voor de B-opleiding 35 (2 klassen van resp. 23 en 12 leerlingen).

Van de 18 leerlingen der A-klas, waren er 12 heren en 6 dames: 4 Antillianen, 7 Surinamers en 7 Nederlanders.

Van de 2 B-klasse waren er 15 heren en 20 dames: 26 Antillianen, 5 Surinamers en 4 Nederlanders.

De cursus is toegankelijk voor alle gezindten; is momenteel op Curaçao de enige opleiding; ontvangt geen subsidie van overheidswege en beschikt over een eigen uitgebreide bibliotheek. Alle lessen worden gegeven in het Radulphuscollege, Cas Cora. Alle docenten zijn volledig bevoegd voor het geven van Middelbaar Onderwijs.

Het verkeerde verkeer

Willemstad. — De verkeersafdeling had gisteren twee lichte aanrijdingen te behandelen.

Om het C.P.N.-wisselschild

Willemstad. — Zaterdagmiddag jl. zijn de voetbalwedstrijden begonnen om het C.P.N.-wisselschild, aan welke competitie een serie clubs deelnemen.

Er wordt gespeeld in twee klassen t.w. A en B.

De B-klasse speelde zaterdagmiddag, de A-klasse zondag. De uitslagen luiden:

A-klasse: Asiento — Werkspoor 1-1; CPN — Willemstad 2-1; POC — MSV 1-2; Marinebasis — MLD 4-0.

B-klasse: Asiento — Werkspoor 9-0; CPN — Willemstad 0-4; MSV — Stationsschip 1-2.

Het programma voor het komende weekend is als volgt samengesteld:

B-klasse: (zaterdag) Werkspoor — Marinebasis, Willemstad — MSV, Stationsschip — CPN.

A-klasse: (zondag) Werkspoor — Marinebasis, Werkspoor — MSV, CPN — POC, MLD — Asiento.

R.K. Normaalcursus tot opleiding van onderwijzers 3de kl.

Willemstad. — Bij het begin van het cursusjaar 1954 1955 bestond de R.K. Normaalcursus tot opleiding van Onderwijzers 3e klasse op 1 september uit 2 klassen, t.w.: een hoogste klas met 19 leerlingen; en een eerste klas met 13 leerlingen.

Op het eind van het cursusjaar 1954 1955 in augustus bestond de cursus uit een eerste klas met 12 leerlingen. (De hoogste klas had inmiddels examen gedaan.)

Van de 21 cursisten, die in 1955 examen deden, slaagden er 6.

Van het begin van het cursusjaar 1955 1956 bestond de cursus uit: een herhalingscursus met 12 leerlingen en een 2e-jaarscursus met 11 leerlingen.

Op 31 december 1955 werden beide cursussen door 10 leerlingen bezocht.

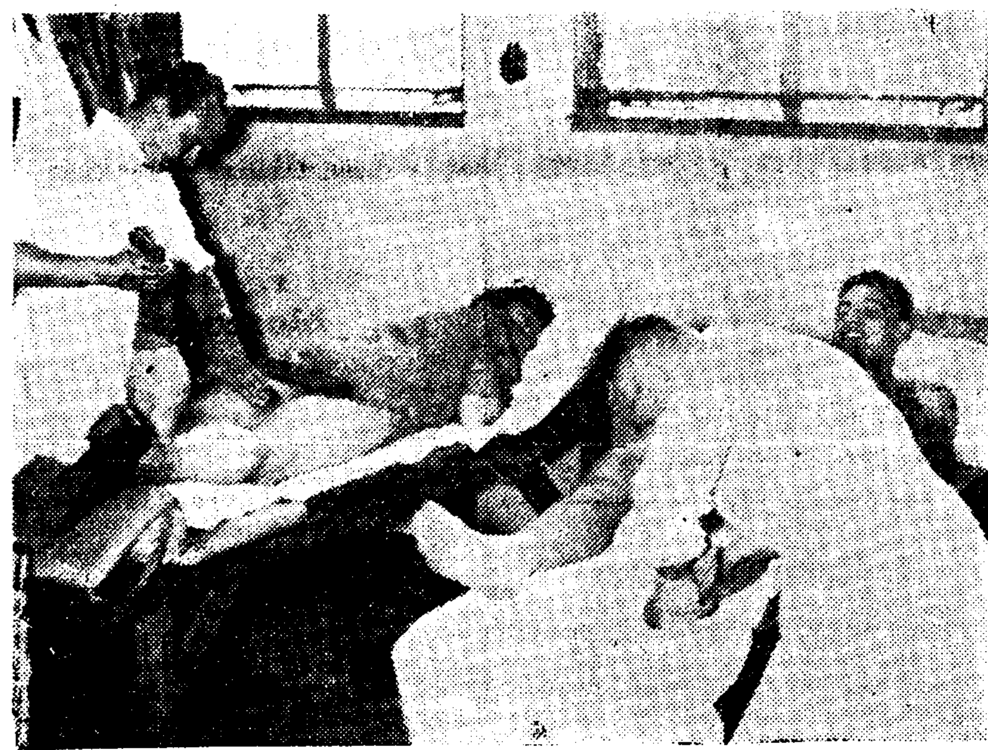
Alle cursisten hebben een volle dagtaak op school. Dit maakt de studie buitengewoon zwaar, wat zich terdege weerspiegelt in de uitslag van de examens. De herhalingscursus bestaat geheel uit dames; de 2e-jaarscursus wordt door 9 dames en een heer bezocht. Op de herhalingscursus zijn het allen Antillianen, op de 2e-jaarscursus zitten 5 Antillianen en 5 Surinamers. De lessen zijn toegankelijk voor alle gezindten. De cursus geniet subsidie van de Landsregering. Leider is L. W. van Oudvorst.

In 1955 zijn voor de rang van onderwijzer geslaagd: 6 leerlingen van de R.K. Normaallessen; 12 leerlingen van de M.M.S. Maria Immaculata; 6 leerlingen van de H.B.S. Radulphuscollege. In totaal 24 onderwijzers.

De opleiding voor hulponderwijzeressen

Willemstad. — In een van de parallelklassen, waarin het tiende leerjaar mulo van het Mariacollege gesplitst is, wordt het onderwijs gewijd aan de opleiding tot hulponderwijzeressen. Deze tiende klas begon het school**jaar 1954 1955 in september 1954 met** 18 leerlingen. Aan het eind van dat leerjaar waren er nog 17 leerlingen. Uitslag van het examen in 1955: afgewezen 4 leerlingen; geslaagd 13 leerlingen.

Het nieuwe schooljaar 1955 1956 begon in september 1955 met 21 leerlingen. Op 31 december zaten in die klas 20 leerlingen.

De Nederlandse voetballers Abe Lenstra (links) en v.d. Hart (rechts), die in een der competitie-wedstrijden werden geblesseerd, worden hier, na de laatste in het Olympisch Stadion gehouden trainingsavond, onderhanden genomen door de masseurs van het Ned. Elftal de heren Rodenburg en Visser.

Uitslag van de examens van de R.K. Mulo-scholen in 1955.

Naam van de Scholen	Aantal A-candidaten	afgewezen	geslaagd	Aantal B-candidaten	afgewezen	geslaagd
CURACAO:						
1. St. Jozefschool Hoofdsch.	24	2	22	—	—	—
2. Mariacollege	58	10	48	—	—	—
3. St. Thomascollege	48	5	43	1	—	1
4. Mgr. Zwijsencollege	29	3	26	—	—	—
ARUBA:						
5. St. Dominicuscollege	28	6	22	—	—	—
6. St. Augustinuscollege	8	—	8	—	—	—
7. St. Mariacollege	18	—	18	—	—	—
8. St. Filomenacollege	7	—	7	—	—	—
Totaal	220	26	194	—	—	1

Prijswinnaars Budgetonderzoek

Willemstad. — De Prijswinnaars van de derde verloting van loterijbriefjes voor deelnemers aan het Budgetonderzoek zijn:

1e Jozem Thielman, Antriol 216A, Bon. 2e Mario A. de Palm N.W. 40 San Nicolas Aruba. 3e Ch. W. Vijber, Javastraat 40 Curaçao. 4e Ch. Paulus Martijn, Rincon 335 Bonaire. 5e E. F. Elisabeth, Huzarenweg 21 Curaçao. 6e M. A. Hugo Gepiestraat 5 Curaçao. 7e V. J. Pole, Santa Rosa 31 Curaçao. 8e Pablo A. Goeman, Corentijnstraat 6 Curaçao. 9e Th. A. Lindeborg Makreestraat 2 Curaçao. 10e Leo A. Rolfast, Penstraat 124 Curaçao. 11e Martinus P. Winklaar, Rincon 328, Bonaire. 12e Gerrit L. Croes, Santa Cruz 72 Aruba 13e L. J. Janga Tampanjaweg 6 Curaçao. 14e F. P. Pietersz, Zuid Nikiboco-weg 23A Bonaire 15e I. E. Panneflek, P. L. Jansenstraat 42 Curaçao. 16e E. S. Bernardus Dintelstraat 4 Curaçao. 17e A. M. W. Thijssen, Castorweg 14 Curaçao. 18e H. F. Parisius, Seroe Loraweg 326 Curacao. 19e J. J. Smits. Montagne di Rey 168 Curaçao. 20e M. P. Domacasse Nrd. Nikibocoweg 250A Bonaire.

K.S.C.-Jeugdtournooi

Willemstad. — De uitslagen van maandag 9 april luiden als volgt: A. Canisiu — Franciscus 4-0. Franciscus — Paulus 0-3.

C. Antonius — Martinus 0-3. Tharcisius — Bonifacius 2-0.

Voor morgen, 11 april staan de volgende wedstrijden op het program:

A. Paulus — Canisius 9.00.
C. Bonifacius — Martinus 9.00
C. Tharcisius — Antonius 10.00.
A. Brion — Hendrik 2.00.

WEST-END
„Cannibal Attack" 19.00 uur en „Jungle Drums of Africa". 21.00

CINELANDIA:
„Silda Legrand en „Las Vegas Shakedown"; 19.0 en 21.00 uur.

ROXY:
„The Bridges of Toko-ri"; 19.00 en 21.00 uur.

CARIBE
„Sioux City Sue" 20.00 uur.

REX:
„Macomber Affair"; 20.00 uur

ROYAL.
„Gunfighters of the North-West" 20.00 uur.

SUFFISANTTHEATER
„Malvaloca"; 20.00 uur.

Vaart

Haven: Vrachtschepen 7 in, 4 uit; Tankschepen 19 in, 8 uit; Zeilschepen 5 in, 2 uit. Passagiers landend 5, doorgaand 490.

Onzekere toestand in Midden-Oosten beïnvloedt Londense beurs

Engelsen zijn nog niet uitgepraat over discontoverhoging

(Van onze financiële correspondent in Londen)

In Throgmorton Street heerst op het ogenblik een terughoudende stemming in verband met de onzekere situatie in het Midden-Oosten, alwaar in Jordanië, Cyprus en Saoedi-Arabië de invloed en het prestige van Engeland ernstig bedreigd worden. Dit heeft natuurlijk vooral invloed op de oliewaarden, ofschoon de Britse en Nederlandse maatschappijen in dit zo kritieke gebied geenszins de grootste belangen hebben. Volgens het Petroleum Information Bureau steeg de produktie van de Engelse en Nederlandse belangen in Koeweit in 1955 tot 27½ miljoen ton, hetgeen evenveel is als die van de Amerikaanse maatschappijen en tot 17 miljoen ton in Irak tegen 7½ miljoen ton van Amerikaanse belangen, maar Saoedi-Arabië alleen produceert al 47½ miljoen ton, uitsluitend voor Amerikaanse rekening. In het hele gebied van het Midden-Oosten wordt 48½ miljoen ton geproduceerd voor Engelse en 87 miljoen ton voor Amerikaanse rekening.

De angstige onzekerheid ten aanzien van de olieproduktie in het Midden-Oosten zou normaal genomen een stimulerend effect moeten hebben op de aandelen in oliemaatschappijen, welke hun werkterrein hebben in meer vreedzame gebieden, maar de huidige stemming op de effectenmarkt tendeert geenszins naar optimisme en als Wallstreet niet zo'n vaste ondertoon bleek te bezitten, zou de Londense markt misschien maar al te gemakkelijk steeds dieper zijn gezonken.

De automobielindustrie en de radio- en televisieproducenten blijven vasthouden aan lagere produktieschema's en kortere werktijden.

De pers heeft foto's gepubliceerd van grote wagen parken, vol met te veel geproduceerde auto's. Ook de automobielafzet in vele buitenlandse landen is aanzienlijk gedaald. De verkoop van elektrische apparaten inclusief radio- en televisietoestellen is met 30 tot 40% gedaald in één jaar tijds. Daarnaast blijken tabaksaandelen het eerste slachtoffer te zijn van geruchten ten aanzien van de komende begroting; de vrees voor nog hogere tabaksaccijnzen heeft een aanmerkelijke daling van de belangstelling veroorzaakt.

De regeringshouding ten opzichte van de werkvermindering in sommige industrietakken is zo laconiek geweest, dat men haast zou gaan geloven, dat deze toestand meer toegejuicht dan betreurd wordt. Belangrijk is ook de nieuwe eis van de Transport Commission om hogere vrachttarieven, met de bedoeling het tekort bij de spoorwegen, dat dit jaar wel tot £ 60 miljoen zal stijgen op te heffen en de stijging van de onkosten en de lonen te nivelleren. Een verhoging van de vrachtprijzen zou een fatale slag betekenen voor het regeringsprincipe van loonstabilisatie. Daarnaast, doch nauw verbonden met het tekort bij de spoorwegen, staat het luide protest van de industrie, dat de genationaliseerde industrieën te snel bereid zijn looneisen van de vakbonden in te willigen, met de onvermijdelijke gevolgen van dien voor de private industriesector, welke van te voren had beloofd niet over te zullen gaan tot prijsverhogingen.

Aan de andere kant zijn de bedrijfsresultaten, blijkens een publikatie van 305 industrieën, tot dusver in dit jaar zeer bevredigend geweest. De brutowinsten zijn van £ 229 miljoen in het vorige jaar tot £ 265 miljoen in 1955 gestegen. Voor afschrijvingen werd £ 4¼ miljoen meer uitgetrokken en naar de reservering ging £ 13¼ miljoen meer. De belastingen vergden £ 8 miljoen extra en van de met £ 18¼ miljoen toegenomen netto-winsten ontvingen aandeelhouders £ 4½ miljoen meer dividend, hetgeen in verhouding tot het gebruikte werkkapitaal echter procentueel minder is dan vorig jaar. Maar gezien het feit, dat er tussen het sluiten van het boekjaar en het verschijnen van de jaarstukken nogal enige tijd verlopen is, hebben deze cijfers hun actualiteit reeds verloren.

Het bankdisconto en de kredietbeperking blijven belangrijke punten van discussie. In verschillende kringen wordt thans voorgesteld de kredieten te beperken, niet door een hoge bankrente maar door een gedeeltelijke bevriezing van de bankdeposito's en wel in een percentage dat van tijd tot tijd door de regering zou kunnen worden gewijzigd naar gelang de omstandigheden dat eisen.

De regering is er ondertussen in geslaagd een 5% staatslening te plaatsen groot £ 300 miljoen, tot de koers van 100%, welke aflosbaar is vanaf juni 1957. De notering bedraagt op het ogenblik een fractie boven pari, maar opgemerkt moet worden dat op een groot deel van de lening is ingeschreven door verschillende regeringsafdelingen. Langerlopende industriële leningen zijn al uitgegeven met een rente van 6% en het schijnt dat er onder het publiek al mensen zijn, die veronderstellen dat de voorwaarden op den duur wel attractief zullen blijken te zijn. Er zijn er echter ook die menen, dat als het land erin slaagt de crisis te boven te komen, de rentevoet voor de leningen, met vastgestelde aflossingstermijn veel verlaagd zal moeten worden omdat de rentebetaling anders een te zware last zou geven.

Sicilianen nemen het op voor aangeklaagde „Apostel der armen"

Palermo. — In Italië heeft zich een nationaal comité gevormd bestaande uit tientallen vooraanstaande auteurs, hoogleraren, journalisten, sociale werkers en filmmensen, met het doel Danilo Dolcis' verdediging te verzorgen. Deze sociale hervormer, die de „apostel der armen" genoemd wordt, is aangeklaagd wegens wanordelijk gedrag en andere overtredingen, nadat hij met metgezellen, die eveneens aangeklaagd zijn, tweehonderd werkelozen uit de buurt van Palermo eigenhandig werk verschaft had door hen een weg te laten herstellen.

Het comité heeft verklaard, dat Dolcis enige doel was verlichting te brengen in de verschrikkelijke armoede van de Sicilianen, maar dat hij het slachtoffer is geworden van de Maffia — een geheime organisatie en de Siciliaanse heersende klasse.

Dolci en zes anderen werden geboeid voor het gerecht gebracht. Hij zal verdedigd worden door Italië's bekendste advocaten.

De Bank van Canada heeft haar disconto verhoogd van 2 3/4 tot 3%. De jongste verhoging is de vierde in Canada sinds augustus vorig jaar. Met deze stap beoogt men de kredietverstrekking verder te beperken.

Olielagen in Lybische woestijn van zeer grote betekenis

Reeds op 70 meter diepte voor direct gebruik geschikte olie

Begin februari werd zelfs te Parijs in een tijdschrift melding gemaakt van het feit dat een Franse maatschappij tot exploitatie van aardolie een belangrijke olielaag ontdekt heeft in haar concessiegebied aan de Frans-Lybische grens, ten westen van Fort-Flatters. Wat wij in dit tijdschrift lazen, werd later officieel bevestigd in een communiqué van de maatschappij dat onmiddellijk over de hele wereld bekend werd. Het feit van de ontdekking is inderdaad op zichzelf reeds belangrijk. Het aantonen van aanzienlijke aardolielagen in deze woestijngebieden geeft praktisch de zekerheid dat de Sahara — en zonder twijfel ook Lybië dat op het ogenblik in het middelpunt van de belangstelling staat vanwege de concessie waar de grote oliecombinaties van de wereld zeer sterk in zijn geïnteresseerd — rijk aan olie is en dat men kan verwachten dat de aanwezigheid van nog meer aardolielagen zal worden aangetoond.

Van de andere kant is de ontdekking temeer van belang, omdat de eigenschappen van de laag bij Fort-Flatters van een werkelijk sensationele betekenis blijken te zijn.

Evenals twee maanden geleden hebben wij getracht, nog niet bekende gegevens te verkrijgen over deze olielaag die volgens het communiqué nu reeds in exploitatie is en over de systematische produktieproeven die bij de bron Edjele 101 tot op een diepte van 450 m genomen worden.

Waar het communiqué niet over spreekt, is een tweede oliebron waar de olie reeds op slechts zeventig meter diepte uit de grond gehaald wordt. Na drie peilingen is men er zeker van dat op deze plaats een derde olielaag aanwezig is op een lager niveau. Op die diepte is de aanwezigheid van gas geconstateerd, hetgeen hiervoor een duidelijke aanwijzing vormt. De verkoop van de olie is aanzienlijk en de lichtheid werkelijk uitzonderlijk, daar zij zonder enige bewerking geschikt is als motorbrandstof. Het vermoeden dat het olieveld uitgestrekt is, wordt eveneens bevestigd. De moeilijkheden die zich bij de exploitatie voordoen, zijn echter enorm groot. Vijftien dagen heeft men nodig om per auto de eerste industriestad te bereiken. De auto's zakken steeds in het zand weg en de dichtsbijzijnde plaats waar water te krijgen is, ligt op 180 km afstand. Het vervoer van de olie brengt ernstige problemen met zich mee. Doch deze problemen zijn van ondergeschikt belang. Het voornaamste is, dat men een belangrijke olielaag heeft ontdekt; de rest is een kwestie van tijd en organisatie.

De belangstelling die van Amerikaanse zijde onmiddellijk aan de dag werd gelegd, wettigt het vertrouwen dat men in deze streken op internationaal niveau zal gaan samenwerken. Zoals bekend worden de Lybische concessie aan de andere kant van de grens door de Esso-standard Oil vastgehouden. Haar personeel is reeds te voet aan het werk gegaan en heeft enkele onbescheiden bezoeken aan het Franse territorium gebracht, daarbij soms vergezeld door enkele Lybiërs. De risico's die aan dergelijke ontdekkingstochten zijn verbonden hebben de Franse autoriteiten aangespoord een afdeling militairen naar dit gebied te dirigeren.

Dit alles wijst erop dat de kwestie van de nauwkeurige grensbepaling een nieuw probleem gaat worden; commissies zijn ter plaatse reeds gearriveerd! De Franse maatschappij schat dat haar oliegebied zich uitstrekt tot 25 km van de bron, maar in deze verloren streken vergist men zich in die dingen gemakkelijk. De ambtelijke Amerikaanse mededelingen hebben op deze kwestie onmiddellijk het accent gelegd en men haalt zich reeds een bemiddeling door de U.N.O. voor de geest.

Men kan er zeker van zijn dat de Verenigde Staten in deze aangelegenheid hun steun aan Lybië zullen geven, overeenkomstig een politiek die men geneigd is traditie te noemen: een traditie die uitloopt op een systematische benadeling van de westelijke landen, en ten koste van het veel grotere belang van de verbondenheid der westerse landen.

Het is hier wel de plaats, te vermelden dat de geïnteresseerde Franse maatschappij genaamd is Compagnie de Recherches et d'Exploitation de pétrole au Sahara (C.R.E.P.S.). Deze maatschappij staat onder toezicht van de Régie Autonome des Pétroles, een orgaan van de Franse staat die de gasbron van St. Marcel bij Toulouse exploiteert. Verschillende particuliere Franse maatschappijen hebben in deze onderneming kleine aandelen; de Royal-Dutch Shellgroep bezit 35 pct. van het kapitaal. De CREPS wordt voor deze groep dus een interessante onderneming en goede adviezen van de Régie Autonome des Pétroles zullen dan zonder twijfel ook niet ontbreken.

Adviezen om technische moeilijkheden te kunnen overwinnen, evenals de moeilijkheden die zich op diplomatiek gebied zullen voordoen, nu de rijkdom van het concessiegebied niet langer twijfelachtig is.

Cambridge versloeg Oxford met 1 1/4 bootlengte tijdens de Engelse bootrace. De tijd van de winnaar was 18 min. 36 sec. Foto: Bij Hammersmith-bridge lag Cambridge (rechts) reeds voor op Oxford (links).

TOM POES: Heer Bommel gaat vereeuwen

2148— De vreemdeling staarde enige tijd met uitpuilende ogen naar de verlaten bouwval, waarboven de kraaien droefgeestig krasten. Toen veegde hij zich het voorhoofd af en keek Tom Poes wezenloos aan.

„Be-o!" prevelde hij. „Hier is een vreemd spel gaande! Ik, rampzalige!"

„Wat is er eigenlijk aan de hand?" vroeg Tom Poes, die steeds nieuwsgieriger werd. „Waar komt u toch vandaan?"

„Stil!" riep de ander plotseling. Hij stak een hand op en zag er uit alsof hij onverwachts een idee gekregen had. „Welke tijd is het?"

„Welke tijd?" herhaalde Tom Poes. „Een uur of één, denk ik."

„Nee, nee!" hernam de ander stampvoetend. „Op de kalender! Welk jaar! Welk tijdperk!"

„Zestien Maart," zei Tom Poes. „Negentien zes en vijftig."

De ruige vreemdeling sloeg zich voor het hoofd en ademde piepend. Hij keek nog eens naar het eikenhouten deurtje en wendde zich toen van de bouwval af.

„Vijf eeuwen verschil!" mompelde hij moeilijk. „Alleen maar door de deur uit te gaan. Beilo! Ik ben wel zwaar getroffen! Maar nu is de vraag: terug gaan of hier blijven? Wat te doen?"

Toen nam hij plotseling een besluit. „Een Everhart kan zich overal redden!" riep hij uit. „Ik blijf!"

En met deze woorden wendde hij zich om en verdween dreunend tussen de stammen van het woud.

Tom Poes keek hem peinzend na en ging langzaam zitten om zijn boterhammen verder op te eten.

„Een rare baas!" dacht hij. „Vijf eeuwen verschil, zei hij. En hij had middeleeuwse kleren aan. Maar het is me een raadsel waar hij ineens vandaan kwam en wat hij precies bedoelde met zijn verward gepraat........"

Het gebeurde in Nederland

Holland nu al de bruid — Tom van Waveren, voorzitter van Keukenhof, een kunstzinnig en zakelijk man — Diplomatentoneel in Den Haag.

(Van een correspondent)

Het is nog geen mei, maar Holland is toch al de bruid. Aarzelend en schuchter in de gazons van Keukenhof, waar de eerste krokussen nog maar nét te zien zijn, zich van al haar gratie bewust in de grote kas, waar veelkleurige bollenkelken de toeschouwer een bont feest voortoveren. Keukenhof is dinsdag geopend. Het bollenseizoen staat voor de deur. We waren weer allemaal naar Lisse getogen, de burgemeesters van de zeven bollengemeenten, de velen die zich met het toerisme bezighouden en ook de pers. Zo'n persbijeenkomst met de opening van het prachtige park heeft altijd een eigen sfeer. Voorzitter Tom van Waveren vermijdt zo veel mogelijk gemeenplaatsen, zorgt altijd voor een persoonlijk, origineel woord. Maar als hij eens de gebruikelijke uitdrukkingen moet bezigen of in zijn ogen niet zulke belangrijke verbeteringen moet aankondigen neemt hij met zich zelf een loopje, lacht hij schamper en schijnt hij zich bij voorbaat te verontschuldigen. Even later, als de daverende lach van zijn toehoorders is weggeëbd, en hij van zijn improvisatie komt op zijn rede-op-papier blijkt nog eens ten overvloede, dat Keukenhof zich geen betere voorzitter zou kunnen wensen. Van Waveren heeft zich ditmaal beziggehouden met grote tuinarchitecten, filosofen en weer getuigd van zijn grote animo voor de beeldenexpositie die het park telkenjare siert. Een kunstzinnig man, een zakelijk man tevens, die van Keukenhof een trekpleister voor binnen- en buitenland gemaakt heeft.

* * *

Een andere zakenman, de bollenboer Warnaar, heeft in het kort aangegeven hoe de romantiek en de gemoedelijkheid in het bollenvak allengs verdwenen zijn. Zo'n vijftig jaar geleden liep zijn vader met een monster geknoopt in een grote rode zakdoek van Voorschoten naar Sassenheim om daar zijn bollen te verkopen. Nu is er bijna elke dag beurs of veiling in niet minder dan vijf plaatsen. Het leven is veel gejaagder geworden, men is ook met de kwaliteit wat nonchalanter geworden.

Toch levert de bollenstreek een over de wereld graag gezien produkt. En dat is dan voor een groot deel te danken aan prof. Van Slogteren met zijn staf. In zijn laboratorium heeft deze patriarchale figuur gezegd, dat de „plantendokter" wel nooit werkloos zal worden, want als er geen ziekten zijn, dan ontdekt het buitenland er wel weer een. En dat geeft het lab dan enige jaren werk. In alle ernst: de virusbestrijding is heel belangrijk en dringend nodig.

Niet alleen voor het bollenvak, maar voor de voedselvoorziening evenzeer.

Ge weet het nu: Keukenhof heeft zijn poorten weer geopend. Ge wordt, als ge toevallig met verlof in Nederland zoudt komen, graag verwacht in de bollenstreek, op de wegen tussen de binnen korte tijd in bloei staande velden en ook in het fraai aangelegde park, waar de — veertien — beelden minder verspreid staan. En tot slot: als het weer enigszins medewerkt is er 21 april het grote bloemencorso (als het weer slecht is een week later).

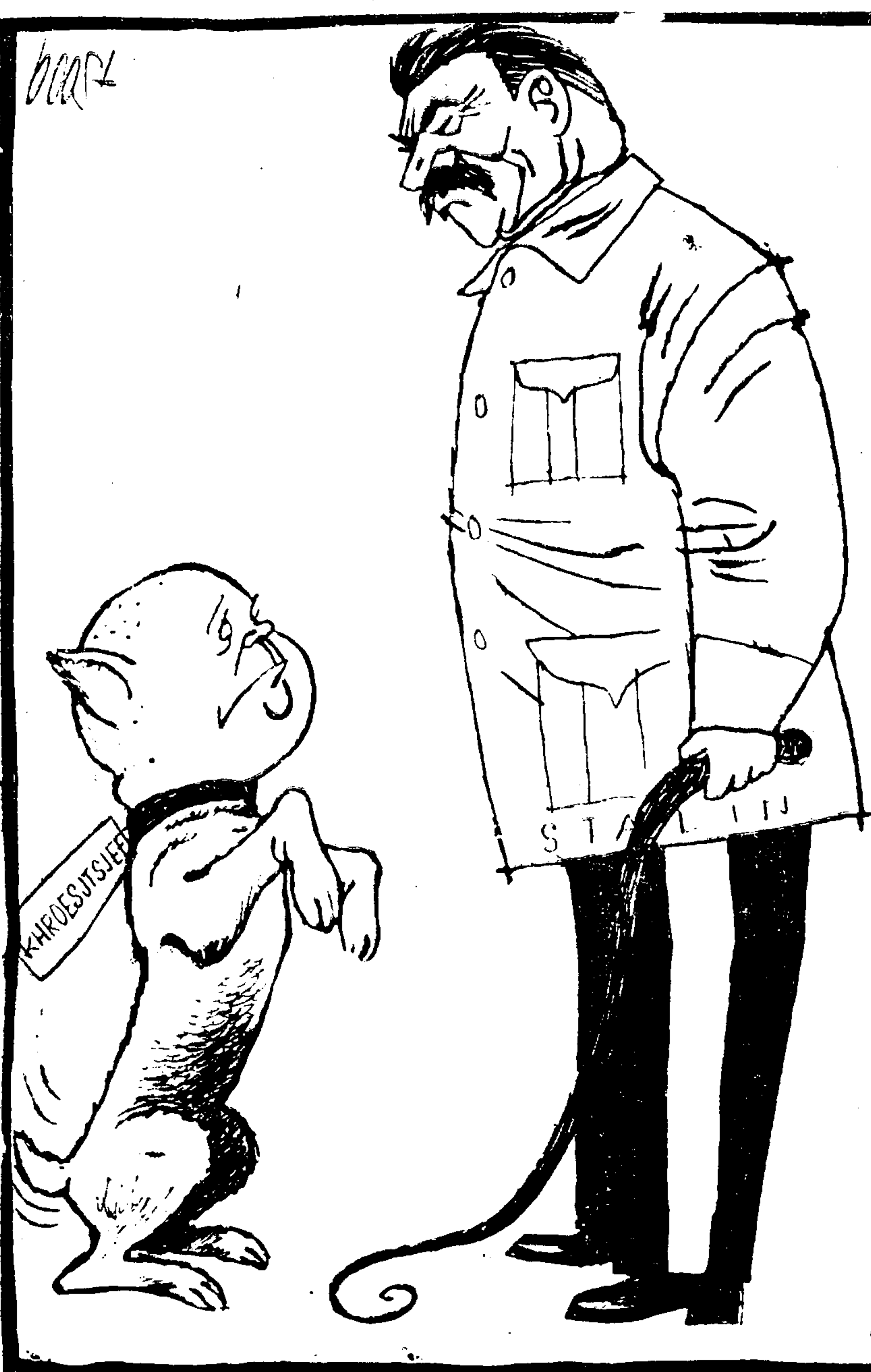
* * *

Het diplomatentoneel, met andere woorden de Anglo-American Amateur theatre group, kwam dezer dagen in het Haagse Diligentia weer eens voor het voetlicht. Ongeveer twee jaar geleden had de groep voor het laatst op de planken gestaan. Opgevoerd werd nu het door Robert Morley en Noel Langley geschreven stuk „Edward, my son". Dit werk is in Nederland niet helemaal onbekend. In 1949 heeft het Rotterdams Toneel het stuk onder de titel „Mijn zoon Edward" opgevoerd.

Het diplomatentoneel — samengesteld uit personeel van de Britse, Amerikaanse en Zuid-Afrikaanse ambassades en aangevuld met Britse en Amerikaanse staatsburgers — speelde het stuk uiteraard in het Engels. De regie had Pim Dikkers. Hij zal het beslist niet gemakkelijk hebben gehad. Maar toch heeft hij het klaar gespeeld een aanvaardbaar brok Engels toneel aan het publiek voor te zetten. Amateurtoneel, toneel bovendien met een liefdadig doel. De baten van de twee voorstellingen in Diligentia komen namelijk ten goede aan de Koninklijke Noord- en Zuidhollandse Reddingmaatschappij. Het publiek — grotendeels Engels — waardeerde de opvoering zeer. De leden van de groep en de regisseur kregen een welverdiend applaus.

Washington. — Het merendeel van de Amerikaanse burgervliegvelden is te klein voor het opstijgen van toekomstige transatlantische passagiersstraalvliegtuigen met volledige lading, zo heeft het hoofd van de Amerikaanse dienst voor de burgerluchtvaart, Charles Owen, verklaard. Naar zijn weten voldoet alleen het vliegveld van Boston aan de eisen van het toekomstig luchtverkeer.

IN Noorwegen zijn 32 dodelijke ongelukken met straaljagers gebeurd sinds de luchtmacht in 1949 met deze toestellen is gaan vliegen. Het aantal vlieguren is in deze periode toegenomen. In 1949 gebeurde er geen enkel ongeluk met een straaljager, in 1950 één, in 1951 twee, in 1952 vier, in 1953, zes, in 1954 en 1955 acht. Dit jaar hebben zich tot nu toe drie dodelijke ongevallen voorgedaan.

Stalins keffertje

Zaandam ontroert Napolitaanse tollegaarders

De pastoor en de burgemeester van Torre del Greco wisten van niets

(Van onze Romeinse correspondent)

De douane in Napels heeft onlangs voor een niet gering raadsel gestaan. Er waren colli's aangekomen uit Nederland. Voor wie die bestemd waren, was niet precies na te gaan. Alleen Torre del Greco, een plaatsje tussen Napels en Pompeï, moest er iets mee van doen hebben, want die naam kwam op de adressering voor. De rest was geheimschrift. Torre del Greco werd gewaarschuwd. Maar noch de burgemeester, noch de pastoor, noch zelfs de carabinieri wisten iets van een zending.

De afdeling invoerrechten en accijnzen had zich intussen van de pakken meester gemaakt. Deze bleken kleren en dekens te bevatten. Plichtmatig werd uitgerekend, hoeveel lire vadertje staat te vorderen had, voor de goederen vrij gegeven konden worden. Voorzien van loodjes, van labels en van documenten met veel plakzegels en handtekeningen werd alles tot nader order opgeborgen.

Dekens en kleren zijn kostbare dingen voor Torre del Greco. De capo, de douanechef, poogde licht in de duisternis te brengen. Hij telefoneerde de Nederlandse ambassade in Rome. Want ambassades dienen overal raad op te weten. Hij gaf, spellend, het adres door: tweemaal Ancona Napoli stop Domodossola Empoli stop Ancona Roma Milano Empoli stop en zo verder. Daarna herhaalde hij het nog eens en het moet ongeveer zo geklonken hebben: „aa-aa-n déé aarme kiendeerèn faan (vlug) Torre del Greco komma die-éé koo-oe lieje-den". „Hartelijk dank", zei de ambassade, „u hoort nog van ons". Rome belde de consul-generaal, ir. Dozy, in Napels op en deze reed kort daarna in zijn zwarte auto — met de Roemeense chauffeur — naar de douaneloodsen.

„Aan de arme kinderen van Torre del Greco, die kou lijden". Scholieren uit Zaandam hadden in de barre februaridagen niet alleen aan eigen koude voeten en rode neuzen gedacht, maar ook aan die van Italiaantjes van onder Napels vandaan. Zij hadden begrepen, hoe erg een poolwinter was voor hen, die koude niet kennen noch er tegen gewapend waren. En spontaan hadden zij ouders, familie en buren geplunderd, spontaan werd het vergaarde verstuurd.

Eccellenza Dozy deed de zaak uit de doeken. De capo was ontroerd en zat in zak en as. Het reglement bevatte voor dit geval geen bepaling, hij moest invoerrechten heffen. Maar dat, oordeelde hij, werd te gek.

Waarom hebben de kinderen hun gaven niet via het Rode Kruis verstuurd? Dan zou er geen vuiltje aan de lucht zijn. Ir. Dozy bracht naar voren, dat kinderen goddank nog niets van tarieven weten.

De capo belde resoluut de opperste capo in Rome.

Ook Rome was waarachtig ontroerd. Invoerrechten, waanzin! De ambtelijke molen zou in werking gesteld worden en Napels zou „in de kortste keren" ervan horen. Een speciale ministeriële beschikking en klaar is Kees.

Ieder dacht er het zijne van. Ieder dacht hetzelfde: ambtelijke molens malen wel fijn, maar niet vlug.

Al moge onze consul-generaal oud-gezant zijn en Eccellenza heten, ook hij staat onder tucht en bevel. Daarom peinsde hij op het begrotingsartikel en de paragraaf, waar hij de som der invoerrechten onder kon brengen. Het was natuurlijk de zotheid gekroond, maar hier moest nu eenmaal een oplossing worden gevonden.

De zaak is op een andere wijze opgelost. Toen de brave tollegaarders hoorden, waarom het hier ging, heeft er één de rijksuniformpet van het hoofd genomen en is er mee rond gegaan onder de collega's. Terwille van de spoed werd zo de caritas van Zaandams jeugd aangevuld door die der Napolitaanse douanebeambten. Voor Eccellenza de juiste declaratie geconcipieerd had, reed (wij zouden zeggen:) Van Gend en Loos al naar Torre del Greco met de dekens èn de kleren èn de rest.

De jeugd van Nederland, althans dan die van Zaandam, heeft niet geweten, dat zij met koude voeten en rode neuzen een passe-partout, een loper uitgevonden hadden, die niet slechts precies paste op het hart van kleine, donkere en werkelijk niet rijke mannen in Napels, tweeduizend kilometer ver, maar tevens een, die de zwaarst gepantserde kluisdeur ter wereld vermocht te openen, die der bureaucratie.

De moraal is, dunkt ons, duidelijk.

NIEUWS UIT ENGELAND

(Van onze Londense correspondent)

„Als Khroesjtsjev en Maarschalk Boelganin ons bezoeken zullen wij ons schuldig maken aan zelfbedrog indien wij buigingen, glimlachen en handdrukken beschouwen als tekenen van vriendschap voor ons of van enig respect voor fatsoen, menselijkheid en democratische instellingen. Wij zullen ons zelf in hoge mate misleiden indien wij verslappen in onze bondgenootschappen of onze waakzaamheid verminderen, na al de duidelijke bewijzen van massamoorden en grootscheeps verraad welke de werkwijze geweest zijn van het barbarisme dat de Russen de laatste dertig jaren hebben uitgeoefend..... Communisme is een ziekte welke vele jaren in ons midden zal blijven. Wij kunnen het niet genezen door al degenen te doden die er aan lijden. Wij moeten trachten te overreden, te beïnvloeden, meningen te doen veranderen en het zaad zaaien van de twijfel op de stenen bodem van geïndoctrineerde Marxisten. Dit bezoek is slechts een stap, misschien slechts een enkele druppel op de harde rots van het communisme". Aldus de heer Joseph Grimond, Chief Whip van de kleine liberale groep in het Britse lagerhuis. Het is aangenaam een verrassend zoveel gezond verstand tegen te komen bij een Engelse liberaal. De zeer beminnelijke, zeer welwillende en zeer nette Engelse liberalen tonen over het algemeen de neiging te geloven in de glimlach, de handdruk en koppen thee als de aangewezen methode voor het verbeteren van de wereld, en het bestrijden van het communisme.

BOELGANIN

KHROESJTSJEV

Met betrekking tot de doodstraf is gebeurd, wat iedereen had kunnen zien aankomen. De particuliere wet van Sidney Silverman, die door het Lagerhuis in tweede lezing werd aangenomen, komt nu in behandeling bij een commissie van het gehele Lagerhuis en de tegenstanders van de afschaffing hebben een lange reeks amendementen ingediend die gezamenlijk het effect van het wetsvoorstel geheel te niet zouden kunnen doen. En aangezien het hier gaat om een particulier en niet een regeringswetsvoorstel, is het de taak van Silverman en de zijnen om er voor te zorgen dat zij bij elke stemming een voldoende groot aantal „afschaffers" bij de hand hebben om sabotage te voorkomen. Maar Silverman heeft als gewoon lagerhuislid niet de beschikking over de machtige apparatuur van de fractie-whips, de lieden wier officiële taak het is ervoor te zorgen dat alle schapen tijdig op stal zijn om te stemmen zoals hun van hogerhand wordt gelast.

Het zal een zware strijd worden. En zelfs indien Silverman zijn wetsvoorstel heelhuids door het Lagerhuis en de lange debatten weet te loodsen, zullen hij en de mede-afschaffers af moeten wachten of het Hogerhuis bereid is zelfmoord te trotseren door de wet te verwerpen.

Inmiddels blijkt de laatste tijd wederom hoeveel tribale perversie zich verbergt achter de nationale belangstelling voor het onderwerp van de doodstraf door ophanging. Twee ex-beulen zijn bezig met de publicatie van hun schavots-mémoires in de zondags-bladen onder wie Pierrepoint die onlangs ontslag nam als beul. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken heeft geprobeerd Pierrepoint te beletten zijn mémoires te verkopen, doch tevergeefs en wij kunnen ongestoord de sabbath heiligen aan de voet van vele galgen.

Indien het waar is dat Malenkov, die, naar boze tongen beweren, van elektriciteit evenveel afweet als de gemiddelde gorilla van het existentialisme, naar Engeland is gezonden om het terrein te verkennen voor zijn beide bazen die op 18 april het Engelse landschap zullen komen verrijken met hun lieftallige tegenwoordigheid, kan men slechts erkennen dat hij succes heeft. Glimlachend ging hij rond, baby-zoenend en zelf rijkelijk gezoend door fabrieksmeisjes. Dag-in, dag-uit straalde zijn brede glimlach ons hier tegen vanuit de dagbladen. Doch indien het Malenkovs taak was wegbereider te zijn, is het vreemd dat de Russen ook mijnheer Serov naar Londen hebben gezonden. Want men kan de ontvangst van Serov niet bepaald hartelijk noemen. Uw correspondent heeft in elf jaren tijd nooit zulke grove taal zien gebruiken tegen een buitenlandse gast als de taal gebezigd door de Daily Mail en de Daily Mirror. Het is niet waarschijnlijk dat Rusland het advies van de Mirror zal opvolgen en Serov thuis zal laten als de beide leiders hun bezoek aan Engeland zullen brengen. En misschien is het zo maar het best. De aanwezigheid van Serov tijdens het bezoek van tien dagen zal de herinnering levend houden aan de ware aard van de bezoekers en het door hen geleide régime.

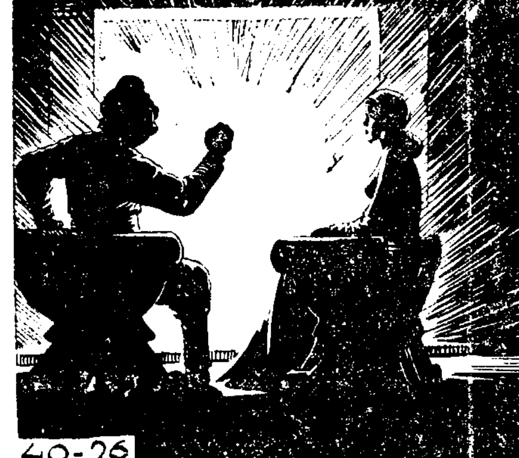
MALENKOV

Bezoek in de vroege ochtend

Het volgende ingezonden stuk verscheen in de Manchester Guardian: „Mijnheer, — Het was vier uur in de morgen. Er klopte iemand op de voordeur. Mijn moeder ging kijken wie het was. Vier mannen drongen haar terug in de kamer en gelastten ons allen op te staan en ons aan te kleden. Een van hen droeg een N.K.V.D.-uniform; de anderen waren in burger. Mijn jongste zusje en broer — 9 en 12 jaar oud — begonnen te huilen. Ik zelf — 14 jaar oud — begon te overwegen hoe ik kon ontkomen. Mijn vader ontving bevel om zijn bagage afzonderlijk in te pakken omdat, naar de mannen uitlegden, voordat de verbanning naar Siberië plaats vond, iedereen medisch onderzocht en gefouilleerd moest worden, en de mannen zouden natuurlijk niet onderzocht worden in tegenwoordigheid van vrouwen en kinderen. Moeder vroeg of wij gezamenlijk gedeporteerd zouden worden. „Ja", antwoordden zij, „jullie gaan allemaal in de vrachtauto, die buiten klaar staat". Toen wij het station bereikten, brachten zij ons naar een zijspoor, waar andere gezinnen bezig waren in veewagons te worden geladen. „Kom jij mee", zeiden de mannen tot mijn vader, „voor je medisch onderzoek. Neem je spullen mee". Wij hebben hem nooit meer gezien. De deuren van de wagon werden verzegeld, nadat tien gezinnen naar binnen waren gegaan. Maar er was een klein venster, zonder glas, waardoor voedsel naar binnen gereikt kon worden. Gedurende de reis, die een maand duurde, werden de deuren tweemaal geopend — om twee baby-lijken uit de wagon te verwijderen. Het was herfst, toen wij vertrokken. Toen wij werden uitgeladen in Siberië, was het winter. Er waren ongeveer twaalf hutten in het dorp op een open plek in het bos, waar onze tien gezinnen naar toe gebracht werden. De hutten waren overvol, maar er was voldoende ruimte over om te slapen op de vloer. Men gaf ons zagen en bijlen en wij bouwden er enige hutten bij. Het voedsel was schaars, en ziekte en ondervoeding deden zich gelden. Mijn zusje werd ziek. De kwakzalver in het dorp zei, dat zij genezen zou, als ze een halve liter melk dronk. Er waren geen koeien in het dorp. Ik liep een afstand van zestien kilometer in het donker naar een groter dorp. Toen ik dat dorp verliet met een fles melk, werd ik betrapt door de plaatselijke N.K.V.D.-man die zei, dat ik had geprobeerd te ontsnappen. Ik werd veroordeeld tot zes maanden in een strafkamp. Na zes weken vertelde men mij, dat er sprake was van een vergissing en ik mocht terug keren naar ons dorp. Toen ik terug kwam, waren mijn moeder en de beide andere kinderen gestorven. Sindsdien heb ik vernomen, dat de man, die in 1939 verantwoordelijk was voor het organiseren van de deportatie generaal Iwan Serov was, destijds hoofd van de N. K. V. D. in de Oekraine. Hoogachtend...."

De brief was getekend met „Een voormalig gedeporteerde".

ERIC DE NOORMAN: Het geheim van de Drakkar

40—26. „Heldenmoed en avontuur...... ha, ik zou U avonden lang over mijn krijgsdaden kunnen vertellen!" verzekert Halfra geestdriftig. „Nog kort geleden trokken ik en de Noorman naar het Land der Duisternis, waar men onze hulp had ingeroepen. De Noorman aarzelt niet, wanneer men hem vraagt tegen de overmacht te srtijden, en ikzelf, nog veel minder!

Ik herinner mij hoe wij bij die gelegenheid van alle zijden werden ingesloten. Doch ik trok mijn roemruchte zwaard......"

Kara hem met koele spot opnemend. „Ge weet niet, hoe gelukkig ik ben, Heer Halfra om een man als gij te ontmoeten......"

„Juist...... eh......, Ha, ha, vanzelfsprekend. „Halfra strijkt fier zijn knevels op. „Wel...... hm...... zoals ik al zei: Ik rukte mijn heldenzwaard te voorschijn, en ik schreeuwde: „Val aan! Als één man volgde men mij, en zo stormden wij er op in. Heer Eric......" Hij zwijgt plotseling nadenkend.

„Wat ik zeggen wil, mijn schone gastvrouwe. Heer Eric blijft lang weg. Weet ge misschien wanneer hij terug zal keren?......"

Een ogenblik aarzelt Kara. Dan buigt zij zich langzaam naar Halfra over. En haar donkere ogen zoeken de zijne, terwijl ze de drinkbeker opneemt.

„Zijn er geen...... anderen dingen waarover ge met mij wilt spreken, Heer?"

Halfra werpt haar een verraste blik toe, maar werpt dan het hoofd in de nek, terwijl een behaagzieke lach zijn lippen plooit. „Wel zeker...... wel zeker schone vrouwe. Er is nog iets anders waarover ik U graag zou spreken". Hij begint een lichte ballade te neuriën.

„Hm...... eh...... wat mij betreft behoeft Heer Eric zich voorlopig niet te haasten om ons samenzijn te verstoren...... nietwaar? schone ogen...... hm...... dat is een bijzondere aangename avond.

Op hetzelfde ogenblik laat in de vochtige, half ondergelopen kerker diep onder het kasteel laat de Noorman met 'n vermoeid gebaar een steen vallen, die hij uit de wand heeft losgemaakt... Water en modder sijpelen naar binnen door het ontstane gat....

„Gekkenwerk!" gromt Orm. „Hoor naar mijn woorden. We zitten ver onder de waterspiegel en als we een gat in de muur maken, krijgen we het hele moeras dat om het kasteel ligt naar binnen. verdrinken als ratten!" „Wij hebben vroeger ook als eens geprobeerd langs deze weg te ontsnappen, Heer!" gromt een der mannen. „Maar de roerganger heeft gelijk......" „Ik begrijp het......"

De Noorman rijst langzaam op. „Wij schijnen geen andere keus te hebben dan af te wachten tot Halfra en Pum Pum ons ter hulp komen. Als Halfra zich maar haast...... lang houden we het niet uit!"

En hoofdschuddend kijkt hij naar het zwarte water, dat borrelend door het ontstane gat naar binnen sijpelt...

MOLLET: Communisme in Frankrijk niet te hoog aanslaan

Parijs. — „De Franse communistische partij zal, indien eenmaal de levensstandaard in Frankrijk verhoogd is, op niet meer dan 200.000 stemmen kunnen rekenen, in plaats van de huidige vijf miljoen", aldus heeft de Franse (socialistische) premier Mollet in antwoord op vragen van 43 Amerikaanse journalisten, die thans Europa bezoeken, verklaard.

Hij vervolgde: „Het zou een ernstige vergissing zijn te denken, dat vijf miljoen Fransen communisten zijn. Onder deze communistisch stemmenden bevinden zich nauwelijks 200.000 wezenlijke communisten en van laatstgenoemden hebben weer niet meer dan tienduizend Karl Marx gelezen."

Mollet zeide dit naar aanleiding van de opmerking van een der Amerikaanse journalisten, dat men zich in de Verenigde Staten ongerust maakt over de verbreiding van het communisme in Frankrijk.

Volgens Mollet zijn de Fransen niet bevreesd voor het communisme, omdat slechts weinigen hunner zich bewust zijn van de dictatuur, die achter dit woord schuilt.

In antwoord op de opmerking, dat Frankrijk de indruk wekt bevreesder te zijn voor een herbewapend Duitsland, dan voor het bolsjewisme, zeide Mollet: „Hetgeen wij vrezen is de mogelijkheid, dat een herboren Duitsland zich op zekere dag met de Sovjet-Unie zou verbinden. Daarom pogen wij Duitsland op een dergelijke wijze aan het westen te binden, dat het een dergelijk nieuw bondgenootschap niet behoeft te verkiezen."

Gulf Oil sluit contract met Bolivia

New York. — De Gulf Oil heeft met de regering van Bolivia een contract met een looptijd van 40 jaren gesloten voor de exploratie en ontwikkeling van de olie-industrie in Bolivia, waarmede een bedrag aan investeringen is gemoeid van $ 40 miljoen. Hiertoe is opgericht de Bolivia-Gulf Oil Co., welke over zal gaan tot het aanleggen van een buisleiding van 272 mijl lang naar de kusthaven Arica in Chili.

Onlangs is in het Minervapaviljoen te Amsterdam de eerste ronde van het candidaten-toernooi om het wereldkampioenschap schaken begonnen. De openingszet werd verricht door de oud-voorzitter van de wereld-schaakfederatie Mr. A. Rueb. De organisator van het toernooi, Dr. Max Euwe, kijkt goedkeurend toe. Op de foto ziet men verder: Links, de Rus Smyslov en rechts de Hongaar Szabo.

Argentinie wil zich aansluiten bij anti-communistische declaratie van 10e Panamerikaanse conferentie

Buenos Aires. — Volgens ambtenaren van het Argentijnse ministerie van buitenlandse zaken zullen onverwijld stappen worden gedaan om de Organisatie van Amerikaanse Staten op de hoogte te brengen van een Argentijns besluit, waarbij Argentinië zich aansluit bij de anti-communistische declaratie van de tiende pan-Amerikaanse conferentie, die in maart 1954 te Caracas werd gehouden.

In de considerans van het decreet, dat dezer dagen werd gepubliceerd, heet het, dat deze stap genomen wordt met het oog op het feit, dat „het agressieve karakter van het internationale communisme een onmiddellijk gevaar tegen de nationale instellingen en de vrede en veiligheid der Amerikaanse staten oplevert."

Argentinië woonde de tiende pan-Amerikaanse conferentie bij, maar weigerde de declaratie te tekenen.

Een delegatie van vijf communistische leiders bezocht de kantoren der buitenlandse persbureau's in Buenos Aires en protesteerde, dat „het besluit niet alleen een bedreiging is tegen de communistische partij, maar gericht is tegen het wezen der democratie".

Van Heuven Goedhart naar Latijns-Amerika

Geneve. — Mr. G. J. van Heuven V.N. voor de vluchtelingen, zal zich op 1 april a.s. naar Latijns Amerika begeven voor een bezoek van vijf weken. Hij zal met regeringshoofden en ministers van buitenlandse zaken overleg plegen over allerlei kwesties, de vluchtelingen rakende, waaronder het hervestigen van meer vluchtelingengezinnen en de financiële bijdragen in het vluchtelingenfonds der V.N.

Amerikaanse vraag naar petroleum zal dit jaar met 5% toenemen

Geneve. — De vraag naar petroleum in de Verenigde Staten zal dit jaar vermoedelijk met 5% toenemen. Dit verklaarde Robert R. Behlow, de directeur van het bureau arbeidstatistieken van het departement van handel te New York, op de bijeenkomst van de Petroleumcommissie der Internationale Arbeidsorganisatie, welke te Genève wordt gehouden. Aardolie verschaft op het ogenblik ruim 40% van de energie, die in de Verenigde Staten wordt gebruikt. In 1955 bedroeg het verbruik 814 gallon per hoofd der bevolking tegen 469 gallon in 1941, hetgeen een stijging betekent van 74%. Volgens Behlow wordt op het ogenblik geraamd, dat over tien jaar 50% van de chemische productie in de Verenigde Staten ontleend zal worden aan petroleumproducten.

Op bovenstaand plaatje de drie veelbesproken hoofdfiguren in het opzienbarende proces Jungschlaeger, dat reeds enkele maanden in Indonesië aan de orde van de dag is. Het zijn v.l.n.r.: rechter Maengkom, mr. Soenarjo (ambtenaar van het Openbaar Ministerie), en Jungschlaeger, de Nederlander, die er van beschuldigd wordt samen gespannen te hebben de regering van Indonesie omver te werpen.

FORD-fabriek te Amsterdam gaat produktie verdubbelen

Amsterdam. — De N.V. Nederlandsche Ford Automobielfabriek te Amsterdam zal de fabriek aan de Westhaven in de komende achttien maanden dermate uitbreiden, dat de bestaande produktiecapaciteit per achturige werkdag zal worden verdubbeld en van 50 op 100 eenheden gebracht zal worden. Dit heeft de directeur van de fabriek, de heer C. G. F. Stenger, op een persconferentie in Amsterdam medegedeeld.

De uitbreiding, die ongeveer 16.500.000 gulden (Ned.) zal kosten — men hoopt die uit eigen middelen te kunnen financieren — bestaat uit een vergroting van het totale vloeroppervlakte van 24.000 m2 tot 45.000 m2. De personeelsbezetting zal worden uitgebreid van 1200 tot 1700 personen.

Door het aanbouwen van een nieuwe fabriek aan het bestaande pand zal de assemblagelijn met 800 strekkende meter worden verlengd, dat is 80 pct. van de bestaande lijn.

Bovendien komt deze nieuwe montagelijn lager bij de vloer te liggen teneinde het werken te vergemakkelijken. De lakafdeling wordt met de nieuwste machines op dit gebied uitgerust. De beklédings-afdeling wordt belangrijk groter; de kade, die thans 160 meter lang is, wordt met negentig meter verlengd en zal dan ligplaats kunnen bieden aan alle soorten binnenvaartuigen en die zeeschepen, welke de haven van Amsterdam kunnen aandoen.

In een spoorwegaansluiting zal worden voorzien, terwijl een nieuw groot parkeerterrein zal worden aangelegd. In het nieuw te bouwen fabriekspand komen kleedkamers met wasgelegenheden voor het fabriekspersoneel. Op het programma staan voorts een busstation voor het personeel, een vergroting tot het dubbele van het onderdelenbedrijf, het bouwen van een overdekt los- en laadstation, terwijl het kantoorgebouw zal worden uitgebreid en opgetrokken tot drie verdiepingen.

De heer Stenger deelde mede, dat de Nederlandse Fordfabriek gaat uitbreiden, omdat men anders niet het hoofd kan bieden aan de steeds grotere vraag naar automobielen in Nederland.

In 1955 heeft de Fordfabriek 20.000 eenheden afgeleverd, dat is vier maal zoveel als in 1952. Met de bestaande capaciteit konden niet meer dan 13.000 eenheden worden geproduceerd, zodat 7000 wagens kompleet geassembleerd uit Amerika, Duitsland, Frankrijk en Engeland moesten worden betrokken.

Volgens de heer Stenger wettigen de marktanalyses en de algemene vooruitzichten, dat de Ford over tien jaar in Nederland tenminste 25.000 motorvoertuigen per jaar zal kunnen verkopen.

Berekend is, dat de automobieldichtheid in Nederland op 31 december 1967 het dubbele zal bedragen van nu, namelijk 600.000 personenautomobielen en 200.000 bedrijfsautomobielen. Met de aanwas en de vervanging, die op 55.000 automobielen per jaar wordt geschat, zal de Nederlandse automarkt volgens de heer Stenger ruimte bieden voor de opname van circa negentig duizend motorvoertuigen per jaar.

De Amerikaanse communistenleider Gilbert Green, die in 1951 tot vijf jaar gevangenisstraf werd veroordeeld wegens samenzwering, is dezer dagen veroordeeld tot nog eens drie jaar gevangenisstraf wegens minachting van het gerechtshof. Green was in 1951 ondergedoken. Na zijn aanhouding heeft hij zich bij de autoriteiten gemeld.

Jhr. v. Weede gaf te Rome een afscheids-receptie

Vaticaanstad. — Jhr mr. M. W. van Weede heeft te Rome een afscheidsreceptie gegeven. Hij heeft Nederland vele jaren als buitengewoon gezant en gevolmachtigd minister bij de Heilige Stoel vertegenwoordigd.

Honderden hebben de receptie bezocht. Onder hen waren een aantal kardinalen en de leden van het corps diplomatique. De ambassadeur van Frankrijk overhandigde jhr Van Weede namens het diplomatieke corps een geschenk.

Het comité van het "Ierland Festival" in Dublin heeft besloten prins Rainier van Monte Carlo en diens verloofde, de Amerikaanse filmactrice Grace Kelly, uit te nodigen tot een bezoek aan Ierland, het geboorteland van de vader van Grace Kelly. De bedoeling is dat dit bezoek zal worden gebracht, wanneer het prinselijk paar op de huwelijksreis zal zijn. Deze valt dan mogelijk gedeeltelijk samen met het "Ierland Festival", dat van 6 tot ... mei a.s. wordt gehouden.

„Western Gulf" is grootste schip dat voor vrachtvervoer in Nederland werd gebouwd

Amsterdam. — Dezer dagen is bij de Nederlandsche Dok en Scheepsbouw maatschappij te Amsterdam het 37.000 tons d.w. Turbinetankschip Western Gulf aan de Afran Transport Company in Liberië, een dochteronderneming van de Gulf Oil opgeleverd. De Western Gulf is tot nog toe het grootste schip dat voor vrachtvervoer in Holland werd gebouwd.

De voornaamste gegevens zijn: lengte over alles 211.975 meter; lengte tussen de loodlijnen 201,300 meter; breedte 27,600 meter; holte 14,600 meter; waterverplaatsing 48.325 ton. Contractsnelheid op 11,106 meter diepgang, bij 13.750 a.p.k. en 108 omwentelingen per minuut 15,9 knoop. Het schip heeft accomodatie voor een bemanning van 65 personen. Het is uitgerust met alle moderne navigatiemiddelen, onder andere sperry-gyro, echoloodinstallatie, radar, radiozend- en ontvanginstallatie.

De Western Gulf is het eerste schip van de opdracht van twee zusterschepen. Bovendien heeft de N.D.S.M. nog twee schepen van elk 31.000 ton voor de Afran Transport Company in opdracht.

ARABESKE IN PURPER

door W. H. VAN EEMLANDT

86

En vertelt u mij nu alstublieft hoe het verder is gegaan met Helmstra! Ik weet dat u hem zelf in Delden bent gaan halen, maar de rest heeft mij veertien dagen lang niet met rust gelaten......"

Van Houthem stopte een pijp en zag met genoegen, dat Staring naar zijn oude tabaksdoos greep, die met een asbak bij hem op het bed lag.

„Ik vond hem ingesloten bij de Rijkspolitie in Stad Delden," begon de commissaris, toen zijn pijp goed op gang was gekomen. „Blijkbaar begreep hij dat de kous voor hem af was, want hij gedroeg zich erg bedaard toen ik hem overnam. Met de handen op de rug geboeid en de enkels vlak tegen elkaar in de ketting, heb ik hem in de auto gezet en ben ik met hem naar de Weteringschans gereden. Toen hij de cel instapte vroeg hij om inkt en papier. Hij wilde zijn bekentenis schrijven. De Officier had er geen bezwaar tegen. Hier," Van Houthem stak de hand in zijn aktentas en nam daaruit een aantal dichtbeschreven vellen, „heb ik het verhaal. Ze vonden het de volgende morgen voor hem op het tafeltje in de cel liggen."

Een ogenblik staarde de commissaris zwijgend naar de slordige balcons van de huizen in de achterliggende straat, waar vaders, moeders en kinderen luidruchtig van de avondkoelte genoten. Toen zei hij effen:

„Helmstra was dood. Eén van de gouden manchetknopen in zijn overhemd was een doosje, dat opengeschroefd kon worden. Daarin bewaarde hij de versnapering. Een sterke verbinding van digitalis, zegt de dokter. Hij moet er in een paar seconden uit zijn geweest." Weer bleef het even stil.

„Ik moet je zeggen dat het mij een pak van het hart was. Mensen zoals hij zijn altijd gevaarlijk en pas veilig opgeborgen, wanneer ze onder zes voet aarde liggen. Tenminste...... zo zie ik het! Zijn bekentenis betreft eigenlijk alleen het motief voor de afrekening met Mikailian. Verder is ze in hoofdzaak autobiografie. Over zijn medeplichtigen, onder wie de opgehangen Ouwe Arie, zegt hij maar heel weinig...... Intussen weten we vrij zeker, dat Helmstra Telsinger moet hebben gelikwideerd. In zijn zakmes vonden we vezels van de hennep, afkomstig uit het touw, waaraan Ouwe Arie bungelde. Dat is microscopisch vastgesteld...... Het lijkt me het beste, wanneer ik je zijn verhaal voorlees. Ik heb dat gekrabbel nu voldoende onder het oog gehad, om er zonder veel moeite uit te kunnen komen...... Daar gaat-ie dan:

Nog steeds is het mij een raadsel, welke fout ik heb begaan bij de perfect opgezette zelfmoord van Tigran Mikailian! Ben ik te oud geworden voor een dergelijke eenvoudige onderneming, waarvoor ik vroeger geen hand zou hebben omgedraaid of ben ik verraden, vóór ik maatregelen had kunnen nemen om de misdadigers, die men in zo'n geval nu eenmaal moet gebruiken, voor goed het zwijgen op te leggen? Of is het waar, dat de Amsterdamse recherche werkelijk een keurcorps zou zijn en heeft die commissaris, met het gezicht van een brave rentenier uit de vorige eeuw, op eigen benen de zaak opgelost?

Het gaat me werkelijk ter harte, dat ik dit probleem onopgelost zal moeten meenemen in het onbekende. Want ik houd niet van vragen, waarop ik het antwoord moet schuldig blijven. Die karaktertrek om alles te willen verklaren, om niet tevreden te zijn met de gewone dingen van alledag voor zoete koek aan te nemen, maar om mijn intellect te stellen tegenover dat van de wereld, heeft de koers van mijn hele leven bepaald.

Zo lang ik mij herinneren kan, was het mij een gruwel mij gebonden te voelen aan dezelfde plaats en steeds was ik vervuld van plannen voor nieuwe ondernemingen, avontuurlijke reizen en ontdekkingen. Reeds als kleine jongen bestond er voor mij geen opwindender genot dan er op uit te trekken, het lokkende, vreemde tegemoet. Mijn vader was gezagvoerder van een kleine kustvaarder, die de Oostzeehavens aandeed. Hij begreep mijn rusteloosheid en nam mij al vroeg mee naar zee in de schoolvacanties. Ik raakte daardoor vertrouwd met het bestaan van andere volken, die evenals het Nederlandse, een eigen karakter, een eigen taal, eigen ambities en gewoonten bezitten. Omdat ik intelligent was, kon ik al spoedig aan kleine bijzonderheden een Zweed van een Fin, een Rus van een Balt, een Duitser van een Deen onderscheiden, zelfs al gebruikten zij niet hun eigen taal. Nog voor mijn tiende jaar, kreeg ik kijk op de verschillende gedragingen van de bewoners rond het Oostzeegebied. Ik kon hun uitdrukkingswijze onder bepaalde omstandigheden goed imiteren en vermaakte mijn vader en de bemanning met het nabootsen van vogels van diverse pluimage, die in en om de havens aan de kost komen.

Gaandeweg trok het mijn aandacht, dat er vaak vreemdelingen aan boord kwamen, die niets te maken hadden met schip of lading. Zij sloten zich met vader in de kapiteinshut op, lieten zich zo min mogelijk aan dek zien en kwamen bij voorkeur 's avonds laat of 's nachts. Als ik vader vroeg wat ze kwamen doen, kreeg ik ontwijkende antwoorden.

Op een dag begon hij uit zichzelf over het onderwerp, dat ik als taboe was gaan beschouwen. Hij sprak over de belangen, die grote mogendheden hebben bij het grondig kennen van elkanders potentieel op elk gebied en over de geraffineerde wijzen, waarop speciaal opgeleide deskundigen kracht en zwakte van de tegenstanders opspoorden en bestudeerden. Hij beschreef het avontuurlijke leven van moedige mannen, die in vijandelijk gebied geheimen trachtten te doorgronden om die tegen hoge prijs aan belanghebbenden te verkopen. Hij legde er de nadruk op, dat de veiligheid van die lieden uitsluitend afhing van de wijze waarop zij elk denkbaar gevaar het hoofd wisten te bieden en doordrong mij van de noodzaak, die voor hen bestond zich grondig voor te bereiden, fysiek en geestelijk, op de uitvoering van hun, uitzonderlijk hoge eisen stellende, beroep.

Ik heb je een paar jaar gadegeslagen, Tjeerd, eindigde hij, en ik geloof dat jij uit het hout bent gesneden, dat bestand zou zijn tegen de eisen. Misschien zal ik je voor een paar jaar in handen geven van iemand, die de grootmeester is geweest in het beroep, waarover ik sprak. Hij zal beter dan ik in staat zijn te beoordelen of er iets van je te maken is.

(Wordt vervolgd)

Prinses Wilhelmina Fonds gaat actieweek houden

Beroep op Aruba voor werk der kankerbestrijding

Oranjestad. — Van het Prinses Wilhelmina Fonds, meer bekend onder de naam Fonds voor de Kankerbestrijding, hoort men betrekkelijk weinig. Het is ook maar eens per jaar, dat dit fonds een algemene actie voert, om weer over meer financiën te kunnen beschikken om enkele patiënten van een wissen dood te redden. In de afgelopen paar jaar is dit, met Gods hulp, dan ook mogen gelukken. Het fonds heeft door de gulheid van de bevolking het San Pedro Hospitaal een apparaat ten geschenke kunnen geven, waardoor patiënten in het beginstadium geholpen konden worden en daarmede veel misère voorkomen werd.

Er zijn echter ook patiënten, voor wie op ons eiland geen hulp is en dan moeten zij naar Amerika of Nederland gezonden worden. Dit betreft veelal mensen, die dergelijke kosten niet kunnen dragen, in enkele gevallen misschien een gedeelte. De financiële draagkracht wordt door het departement van Sociale Zaken nagegaan, dat het Wilhelmina Fonds van advies dient.

Op een officiële lijst zagen wij wat er zoal door het Fonds betaald werd om de patiënten weer gezond terug te krijgen. ƒ 3458,— voor een apparaat voor het San Pedro Hospitaal, ƒ 4425,— voor passages, verpleegkosten ƒ 415,—, ziekenhuiskosten ƒ 359,—, passages ƒ 1029,—, om maar bij ronde getallen te blijven.

Sedert 1949 werd het Prinses Wilhelmina Fonds opgericht met het doel patiënten, die aan kanker lijden en op Aruba geen verdere behandeling kunnen krijgen, toch elders deze behandeling te verzekeren.

Het is duidelijk, dat hulp voor elke patiënt gepaard gaat met grote bedragen, door de transportkosten in hoofdzaak. Gelukkig zijn er nooit veel lijders aan deze gevreesde ziekte op ons eiland, maar de enkeling heeft evenwel recht op onze gezamenlijke hulp. Vroeger werd het fonds beheerd door op Curaçao woonachtige personen voor de gehele Antillen, doch sedert 1952 is Aruba een zelfstandige afdeling. Alle gelden hier verzameld, worden besteed aan Arubaanse patiënten en worden niet meer naar Curaçao gezonden.

Enige tijd geleden werden in de Lago Colony 800 circulaires verspreid om te vragen een bijdrage aan het Wilhelmina Fonds te geven. Het resultaat is, dat er een bedrag van $ 570,— aan de Lago Community Council werd gezonden, bestemd voor het Wilhelminafonds.

Momenteel zijn er intekenlijsten in circulatie, waarop men kan intekenen. Het is echter ook mogelijk zijn of haar bijdrage rechtstreeks op een der banken over te laten schrijven.

Het Prinses Wilhelmina Fonds stelt zich voor een actieweek te houden van 23 april tot 1 mei. Gedurende die week zal men weer de bekende sluitzegels kunnen kopen op de postkantoren. Dit zal het laatste jaar zijn, dat men deze zegels kan kopen, daar men hoopt, dat de voorraad geheel uitverkocht zal geraken. Elk zegeltje kost slechts een plak en per vel van honderd ƒ 2.50. Men doet er een goed werk mede deze zegels te kopen, want wie weet wie de volgende patiënt zal zijn?

Op de scholen zullen speldjes worden verkocht voorzien van een oranje schildje met kroontje. Op Koninginnedag worden deze zelfde speldjes op straat aangeboden en daarvoor zijn vele handen nodig. Jonge dames boven de 16 jaar — een mooie gelegenheid voor de Clubkoninginnen te tonen, dat zij ook op deze wijze koningin kunnen zijn — worden verzocht zich te vervoegen bij mevr. D. van Hoorn, Maria Christinastraat 4 of mevr. I. Soons, Leliestraat 26. Ook mevr. J. Kwartsz noteert gaarne de namen van hen, die mee willen helpen de speldjes te verkopen.

Het Fonds heeft twee werkcomité's, een voor San Nicolaas, een voor Oranjestad en beide eerstgenoemde dames zijn voorzitster van elk der comité's. Men kan daar alle gewenste inlichtingen verkrijgen. Voor elke school is een dame reeds aangewezen om contact op te nemen met het hoofd der school, voor de verkoop van de speldjes op school. Laat ons daarom allen gezamenlijk meehelpen de actie van het Prinses Wilhelmina Fonds tot een groot succes te maken.

Sterke Lysol

San Nicolaas. — Aan de wacht te San Nicolaas verscheen J.T. met brandwonden aan armen en bovenlichaam. Hij verklaarde door zijn concubine met sterke lysol te zijn overgoten. De verbranding was niet van ernstige aard. De politie stelt een onderzoek in.

De oogst van de week

Oranjestad. — Gedurende het afgelopen weekeinde verleende de politie ...maal assistentie bij vechtpartijen, ...les, e.d., 7 personen werden ingesloten wegens openbare dronkenschap, ... verkeersongevallen werden gemeld, ... bestuurder werd aangehouden wegens het rijden onder invloed van sterke drank, 1 diefstal werd gemeld en 1 knoekoebrandje geblust bij Simon ...o.

Wachters voor de bewaking van palmbomen

Oranjestad. — Het is iets ongekends op ons eiland, dat het Bestuurscollege heeft moeten overgaan twee wachters aan te stellen, teneinde de palmbomen, welke uit een toeristisch oogpunt van grote waarde zijn, te bewaken. Het zijn voornamelijk de palmbomen, die groeien op de plantage van Beatijon, welke onlangs zijn overgenomen door het Bestuur. De wachters hebben instructies streng op te treden tegen hen, die zich aan de bomen mochten vergrijpen.

Aan de ene kant is het te waarderen, dat het Bestuur wachters heeft aangesteld, aan de andere kant is het diep te betreuren, dat een dergelijke maatregel noodzakelijk is gebleken. Het gaat hier weliswaar tegen enkelingen, het merendeel van Aruba's bevolking zal zich niet vergrijpen aan andermans goed en het is daarom te hopen, dat ook van de zijde van het publiek aan de wachters medewerking zal worden verleend.

Geen voorrang

Oranjestad. — Zaterdagavond had op het kruispunt Colombus- en Nieuwstraat een botsing plaats tussen een politiejeep en een personenauto. De personenauto verleende geen voorrang. Totale schade ƒ 500,—.

Volksoploop

Oranjestad. — Verschillende bars in de Nassaustraat genieten een twijfelachtige reputatie. Dit maal was het de Refresqueria Central naast Wimco, welke weer het toneel van een volksoploop was. Ongeveer een 100-tal personen aanschouwde zaterdagavond een vechtpartij tussen twee dronken mannen, die elkaar met bebloed gelaat te lijf gingen. De politie ter plaatse gekomen wilde de orde herstellen en trachtte de beide vechtenden te arresteren. Een van hen nam echter de vlucht, doch werd naderhand gegrepen. Beiden werden ingesloten.

De steekpartij

Oranjestad. — Van de steekpartij zaterdagavond in een zijstraat van de J. G. Emanstraat vernamen wij nog nader, dat de concubine van V. de P. zich later bij de politie meldde. Zij had het bebloede keukenmes nog bij zich. De vrouw, J.A.L., afkomstig van Sto. Domingo, verklaarde, dat zij uit wraak had gehandeld, daar De P. had gezegd met een ander te zullen trouwen.

Een ruitje van f. 500.—

San Nicolaas. — Zondagavond werd door enkele dronken personen de ruit van een lunchroom in de Helfrichstraat vernield, toen zij uit een dansgelegenheid kwamen en aan het vechten slogen. De ruit, van een bij twee meter, had een waarde van ƒ 500,—.

Acties in Club Suriname

Oranjestad. — In Club Suriname is het een en al actie wat de klok slaat. Filmavonden, canastadrives, dansen, bingoavonden; culturele avonden en dan het voor Surinamers grootste feest „Het Koninginnefeest". Men heeft er dit maal drie dagen voor uitgetrokken, nl. 28, 29 en 30 april. Er zijn eettenten en wie eenmaal van de Surinaamse keuken heeft geproefd verlangt daar altijd naar terug. Dagen avonddansen, kindermiddagen, kortom, aan alles is gedacht.

In een interview, dat door de Franse radio en televisie werd uitgezonden heeft Guy Mollet kortgeleden geantwoord op vragen die hem gesteld werden door 6 Parijse dagblad-directeuren. Foto: links-boven Guy Mollet tijdens de uitzending, naast hem Pierre Corval, directeur van de Franse televisie. Aan de linkse tafel v.l.n.r. Pierre Brissen (Figaro), Pierre Lazareff (France Soir) en Hubert Beuve Mery (Le Monde). Rechts v.l.n.r.: Claude Bellanger (Parisien Libere), Robert Lazurick (l'Aurore) en half achter de camera George Altman (France Tireur).

Koninklijke Nederlandse Veren. "Onze Vloot" in oprichting

Oranjestad. — Sedert lange tijd waren er stemmen opgegaan om te komen tot een Arubaanse afdeling van de K.N.V. „Onze Vloot". Gisteren is het dan zo ver gekomen, dat althans daartoe het initiatief is genomen. De statuten zijn zo goed als klaar en ook een voorlopig bestuur zal binnenkort de werkzaamheden aanpakken.

Vele contacten zijn reeds gelegd en weldra zal er een voorlopig bestuur worden gevormd. Het ligt in de bedoeling, dat deze vereniging de werkzaamheden van het Comité Contact Burgerij-Militairen zal overnemen, in feite daarvoor geheel in de plaats treedt. Momenteel is de heer H. A. Kemmink voorzitter-secretaris en penningmeester van dit comité en de werkzaamheden daaraan verbonden zijn teveel voor een man. Het initiatief om tot de oprichting van een afdeling van „Onze Vloot" over te gaan, is dan ook van hem afkomstig, alsmede van de heer v.d. Schoot.

Waar hier steeds een detachement van de mariniers is gelegerd en bij herhaling oorlogsbodems op bezoek komen, is een afdeling van „Onze Vloot" bijna onmisbaar. Wij juichen het initiatief dan ook van harte toe.

Drie beschonken mannen aangereden

San Nicolaas. — In de Bernhardstraat werden drie beschonken mannen door een personenauto aangereden. Dr De la Fuente verleende de eerste hulp en zond twee van hen per ambulance naar het San Pedro Hospitaal, de derde naar het Lago Hospitaal. Later werden zij, die in het San Pedro Hospitaal waren opgenomen, ontslagen, nadat eerst de zuster politie-assistentie had moeten vragen. De derde werd in het Lago Hospitaal opgenomen.

Palmbeach Club houdt moonlight party

Oranjestad. — Op zaterdag 28 april as. zal er op de Palm Beach Club een moonlight-dans gehouden worden, welke aanvangt om 22.00 uur. „Quinteto del Caribe" (Wilfred and his boys) zal de muziek verzorgen. Introductie via het bestuur is toegestaan.

Aan de hoofdpoort zal in het vervolg een wachter staan ter contróle van de lidmaatschapskaarten. De leden worden derhalve verzocht hun kaart bij zich te hebben.

Aletrino bridgedrive

Oranjestad. — Vrijdagavond as. wordt er weer een gezellige bridgedrive gehouden, georganiseerd door mej. A Aletrino, ditmaal in Trocadero.

Tivoli Club viert 35-jarige bestaan

Oranjestad. — Binnenkort zal de Aruba Tivoli Club het feit herdenken, dat zij 35 jaar geleden werd opgericht. Dat dit feit niet ongemerkt voorbij zal gaan, spreekt wel vanzelf. Op 18 juni (maandag) zal een receptie worden gehouden en op 24 juni een groot galabal. Contacten worden opgenomen met enkele clubs en verenigingen op Curaçao, met wie de Tivoli Club steeds nauwe relaties heeft onderhouden. Dit zijn o.a. Club de Gezelligheid, C.S.C. Kwiek, Asiento. Mogelijk zullen de leden van die clubs of verenigingen hun leden of vertegenwoordigers naar de diverse evenementen willen sturen.

Op initiatief van mevr. Dolphi Oduber zal er een zg. debutantenbal gehouden worden, waarbij de meisjes van 16 jaar hun intrede maken in de society. Dit zal geschieden op 20 mei.

Bij het 85-jarig bestaan van Club de Gezelligheid zal de Tivoliclub een vertegenwoordiger naar Curaçao sturen.

CURACAO

Vaarplan „Santa Rosa" gewijzigd

Willemstad. — In verband met het feit, dat het ss. „Santa Rosa" gedurende de overtocht van New York naar Curaçao vertraging heeft ondervonden en dientengevolge eerst hedenmiddag om 17.00 uur alhier zou kunnen arriveren, heeft de Grace Line besloten het vaarplan te wijzigen. Het ss. „Santa Rosa" zal thans eerst de havens van La Guaira en Puerto Cabello aanlopen en daarna te Curaçao arriveren en wel op vrijdag 13 april om 05.00 uur des morgens.

Het gewijzigde vaarplan van het ss. „Santa Rosa" is thans als volgt:

Aankomst te La Guaira: woensdag 11 april om 06.00 uur a.m.

Vertrek van La Guaira: donderdag 12 april om 06.00 uur a.m.

Aankomst te Puerto Cabello: donderdag 12 april om 10.00 uur a.m.

Vertrek van Puerto Cabello: donderdag 12 april om 18.00 uur p.m.

Aankomst te Curaçao: vrijdag 13 april om 05.00 uur a.m.

Vertrek van Curaçao: vrijdag 13 april om 14.00 uur p.m.

Aankomst te Cartagena: zaterdag 14 april om 14.00 uur p.m.

Vertrek van Cartagena: zaterdag 14 april om middernacht.

Aankomst te New York: donderdag 19 april om 05.00 uur a.m.

Volleyball

Willemstad. — Gisteravond werd de eerste wedstrijd gespeeld van het toernooi om de Julianabeker op het veld van de Chinese Club op Scharloo tussen Maccabi en Chinese Club. De publieke belangstelling was goed te noemen. Het publiek heeft genoten van een zeer aardige, sportieve wedstrijd. Het opvangen, serveren en smashen lieten aan beide zijden veel te wensen over. De sets gingen gelijk op tot de 5e game, die de beslissing bracht voor Maccabi. Deze set was de meest spannende. De Chinezen stonden voor met 8—2, doch door hun slordig spel heeft Maccabi het met 15—13 weten te winnen, en daardoor de wedstrijd met 3—2. De referees waren Suiters en Valk.

Donderdagavond worden wedstrijden gespeeld op het Asiento-terrein, nl. Aguilas — Asiento 2, Volleymasters — M.L.D. 2 en in het St. Thomascollege Sithoc — M.L.D. 1.

Vaart

Het KLM-vliegtuig, dat op 7 april van Amsterdam vertrok, kwam op 8 april te 15.10 uur op Plesman Luchthaven aan.

Het KLM-vliegtuig, dat 8 april uit Amsterdam vertrok, arriveerde 9 april te 14.40 uur te Curaçao.

Het vliegtuig, dat op 8 april naar Nederland vertrok, kwam op 9 april te 17.21 uur te Amsterdam aan.

Eerste Indonesische aanval op Portugese bezetting van oostelijk Timor

Het in Djakarta in de Engelse taal verschijnende ochtendblad „Times of Indonesia" heeft in een hoofdartikel kritiek uitgeoefend op het feit, dat het oostelijk deel van het eiland Timor in Portugese handen is. Portugal houdt grondgebied bezet, aldus het blad, dat van Indonesië is gestolen. Ongeveer 450.000 Indonesiërs moeten volgens de „Times of Indonesia" onder het Portugese bewind iedere vorm van vrijheid ontberen. Trouwens, zo vervolgt het blad, de inwoners van het Portugese moederland zijn er niet veel beter aan toe. Er heerst daar dictatuur, zij het dan een wankele dictatuur van de vijfde rang.

Het Indonesische blad stelt vast, dat Portugal probeert tegen de anti-kolonialistische stroom op te roeien en zichzelf hechter in Azië te vestigen. In Goa heeft het Portugese bewind volgens de „Times of Indonesia" een weerzinwekkend verleden achter zich.

Op Timor treden de Portugese politie en het Portugese leger ruw op tegen de Indonesische burgers, die langs de grenslijn leven, aldus het blad. In het hoofdartikel wordt verder kritiek geleverd op het besluit van de Indonesische regering om het Portugese marine-schip „Miassa" toe te staan de haven van Tandjong Priok binnen te varen.

„De Portugese regering", aldus besluit de „Times of Indonesia", „is door haar kolonialisme een barbaars overblijfsel en het moet zo zijn, dat wij met een dergelijk regiem niets te maken willen hebben".

Aan bouw kolossale Niarchos-tanker wordt weldra begonnen

New York. — Op 30 april zal voor rekening van Niarchos Scheepvaartgroep in de Verenigde Staten de kiel worden gelegd van het grootste tankschip van Amerika met een deadweight van 45.000 ton.

Het nieuwe schip zal de helft groter zijn dan enig eerder in de Verenigde Staten gebouwd tankschip.

Opgebracht

Willemstad. — Gisternacht werd er vanuit de Kerkstraat de man J. S. binnengebracht die onder de invloed van sterke drank was. Hij werd ter ontnuchtering ingesloten.

Verkocht de zaak maar

Willemstad. — De man M. M. kwam aangifte van verduistering contra de man V.F.

M.M. had V.F. een auto ter reparatie gegeven, die volgens F. niet gerepareerd kon worden.

Later bleek dat F. de carrosserie en het chassis had verkocht.

Mishandeling

Willemstad. — Op campo alegre werd assistentie verleend. De man M. E. had de vrouw B.J. tijdens een woordenwisseling enige vuistslagen toegediend, waardoor zij een lichte verwonding aan haar hoofd opliep.

Vergat te betalen

Willemstad. — Op het Brionplein vroeg de H-wagen-chauffeur O.C. bemiddeling voor een betalings-kwestie. G.C. had enige maanden geleden een zeker iemand naar verschillende adressen vervoerd, en o.a. ook naar campo alegre. Daar aangekomen verdween de man. Hij werd gisteren echter herkend en het bleek M.O. te zijn die bekende enige maanden geleden een H-wagen te hebben gehuurd.

Moskou. — De Russische luchtmacht doet proeven met een nieuw straalvliegtuig, dat volgens het orgaan van het Rode Leger een snelheid van 1200 kilometer per uur vliegt.

Sheik wilde moeras dempen in ruil voor huwelijk met Nederlandse vrouw

In een orgaan van de Verenigde Naties heeft de voedsel- en landbouworganisatie, de F.A.O., zich bijzonder prijzend uitgelaten over een jonge, ondernemende Nederlandse vrouw, Jeanne Bouman uit Roermond, die reeds twee jaar in opdracht van deze organisatie de bewoners van Egyptische dorpen in het gebied van de Sir-el-Layyan moderne huishoud-methoden en hygiëne tracht bij te brengen. Hoewel zij zich naarstig aan het bekwamen is in het Arabisch wordt zij op haar tochten steeds vergezeld door een Egyptische assistente, die alle plaatselijke dialecten kent.

Mejuffrouw Bouman komt uiteraard nog al eens voor vreemde situaties te staan. Zo heeft onlangs een sheik, die zij verzocht een voor de volksgezondheid schadelijk moeras te laten dempen, haar verklaard dit graag te willen doen, op voorwaarde echter dat zij met hem zou trouwen. De Nederlandse wilde daar eerst nog wel eens een nachtje over slapen en vertelde dit de scheik via haar assistente. Het dorpshoofd echter ging nog een stapje verder en vroeg de Egyptische toen eveneens ten huwelijk. Hij was dan niet alleen bereid het moeras te laten dempen, maar zou de beide dames bovendien een huwelijkscadeau aanbieden: mejuffrouw Bouman kon 50 Egyptische ponden krijgen en haar assistente 70. Toen Jeanne Bouman nieuwsgierig vroeg waarom zij 20 pond lager geklasseerd werd antwoordde de gulle, trouwlustige sheik: „Ik zou U eerst Arabisch moeten leren". Het F.A.O.-artikel stelt zijn lezers gerust: het is allemaal in orde gekomen, de sheik liet het moeras dempen en bleef vrijgezel.

Dilemma van de psycholoog

Men vraagt te veel voorspellingen

Openhartige rede van jonge hoogleraar

(Bijzondere correspondentie uit Nederland)

Men heeft wel eens gezegd, dat het een typisch Nederlandse gewoonte is om indiscrete dingen te zeggen over de persoonlijkheid van zijn naaste. Niemand ter wereld zou zich zulke scherpe en onbescheiden oordeelvellingen over het innerlijk leven van anderen veroorloven als de Nederlander. Het is een hebbelijkheid in het maatschappelijk verkeer, maar ook bij professionele critici van allerlei slag, in ambtelijke rapporten, bij officieren van justitie en advocaten. De Engelsen bewaren steeds een respectvolle reserve, de Fransen zijn luchtiger en onverschilliger, de Italianen zijn te beminnelijk en te galant; alleen de Duitsers evenaren onze indiscretie, maar dan in koude abstracte toon. Slechts de Amerikanen overtreffen ons in nieuwsgierigheid naar de innerlijke roerselen van de naaste. Bij hen is de psychologische ontrafeling, — vooral door middel van enquêtes en tests — tot een soort sport geworden.

Zou men in deze vaderlandse eigenaardigheid een verklaring mogen zoeken van de bijna ontstellende vlucht die de toegepaste psychologie, en in het bijzonder de psychotechniek, hier te lande heeft genomen? Die vlucht valt niet te onderschatten. Aan de vraag naar psychologen kan niet meer worden voldaan, op geen stukken na, ondanks de steeds groter wordende aantallen afgestudeerden. Voortdurend worden nieuwe psychologische instituten opgericht, te weten medisch-opvoedkundige bureaus, justitiële instanties, instituten voor beroepskeuze, voor huwelijksproblemen, voor personeel-selectie. De toegepaste psychologie heeft zeker geen strijd om erkenning meer te voeren. Integendeel, alle sectoren van het maatschappelijk leven en talloze particulieren roepen haar hulp in.

Aureool van de psycholoog

Al is dan bovengenoemde Nederlandse onbescheiden on-hebbelijkheid een eigenschap die veel buitenlanders opvalt, toch zou zij niet in staat zijn om zoveel instituten in het leven te houden. De werkelijke reden ligt dieper. Deze is dat de schokkende veranderingen in onze samenleving de hulp doen inroepen van een adviseur, die de benarde mens over zichzelf kan inlichten. Men zoekt, in onze wentelende tijd, naar nieuwe zekerheden. Waar traditionele houvasten wegvallen schijnt de psychologie een nieuwe basis van denken, een richtsnoer van handelen te bieden. Kan de jonge, modern opgeleide, afgestudeerde psycholoog aan deze vervaarlijke verwachtingen beantwoorden?

Met deze klemmende vraag heeft de in oktober te Groningen benoemde buitengewoon hoogleraar in de toegepaste psychologie dr. B. J. Kouwer zich in zijn inaugurele rede bezig gehouden. Het is een moedige en openhartige rede geweest van een jonge geleerde die zich voor een gewetensprobleem gesteld ziet. De 34-jarige dr. Kouwer is de auteur van een studie over „Colors and their character," van een bekend werk over „Tests in de psychologische practijk" en van vele tijdschriftartikelen; hij studeerde te Utrecht, o.a. bij prof. jhr. dr. Van Lennep. Hij is dus nu zijn professoraat begonnen met op nogal opzienbarende wijze de maatschappelijke waarde van psychologie tot probleem te stellen.

Wat prof. Kouwer zegt komt in het kort hierop neer. De mensen vragen aan de psycholoog meer dan hij geven kan. Zij komen ogenschijnlijk met concrete vragen over wat zij doen moeten in een bepaald geval, wie zij kiezen moeten als medewerker, of welk beroep hun zoon moet kiezen. Maar achter die praktische vraag schuilt veel meer. Men is zijn koers in het leven kwijt. Men verkeert in het onzekere over de zin en de waarde van het leven, van de toekomst. De vragenstellers durven de verantwoordelijkheid voor vele beslissingen zelf niet meer aan. Daarom moet de psycholoog raad schaffen in een bepaald geval, en — de verantwoordelijkheid gaan dragen. In feite vragen de mensen geen praktisch advies, — dat toch dikwijls niet wordt opgevolgd, — maar morele steun. Overal waar overgeërfde zekerheden wegvallen, bijv. waar een familie-beroep niet meer kan uitgeoefend worden of waar de verhoudingen in een oud bedrijf worden veranderd, wordt door hem die een beslissing nemen moet een leegte en een angst gevoeld. Die leegte moet de psycholoog opvullen. Maar kan hij dat?

Heeft de toegepaste psychologie de competentie om op zoveel en zo diep gaande vragen antwoord te geven? Volgens de leek heeft zij die inderdaad. Men ziet in haar dikwijls nog meer een geloof dan een wetenschap. Men gelooft in psychotechniek, (of men vindt het nonsens); maar dat is geen zakelijk oordeel. Het gaat gelijken op bijgeloof, zegt dr. Kouwer; men eist richtlijnen en voorspellingen.

Deze nu kan de psycholoog nooit verschaffen. Al zijn zijn tests nog zo verfijnd, hij kan niet meer dan karakterstructuren blootleggen, of een begaafdheid peilen, een onvermogen aanduiden. Maar hij kan nooit zeggen, wat de geteste mens morgen zal doen. Wat de test heeft duidelijk gemaakt is dan al verleden en dood. Morgen is alles weer nieuw.

Met die wetenschappelijke bescheidenheid van de psycholoog neemt de raad-vrager echter geen genoegen. Hij wenst leiding te ontvangen, en een visie op de toekomst. En de psycholoog komt dan in hevige verleiding om zijn voorzichtige uitspraken, die altijd betrekkelijk zijn, als absoluut te gaan stellen. In het oog van zijn cliënten draagt hij een aureool. Hoe lukt het hem zich daarvan op een nuchtere afstand te houden?

Dat lukt hem inderdaad vaak niet. Er zijn al heel wat psychologen die het wetenschappelijk pad verlaten hebben en zich opwerpen als levens-adviseur, als psychosynthetisch heelmeester of psychoanalytisch zieleherder; de richting genaamd „psychocurientie" is daar een voorbeeld van. Men belandt in stromingen die door hun fanatisme en overredingskracht soms een enorm succes verkrijgen, omdat zij juist de geestelijke nood van de mensen voorop stellen en alle wetenschappelijke nuchterheid daar aan offeren. Deze stromingen bieden nood-oplossingen aan mensen in nood. Maar zij hebben met toegepaste psychologie weinig meer te maken.

Misbruik van rapporten

Maar er ontstaan ook tegenstromingen. Er ontstaat een bezorgdheid, dat de psychologie steeds verder doordringt in het maatschappelijk leven, in de menselijke verhoudingen, en steeds nadrukkelijker decreteert hoe gehandeld moet worden. Die bezorgdheid is niet geheel ongefundeerd. Er wordt misbruik gemaakt van de psychologie en niet zo zeer door de psychologen zelf als wel door sommigen van hun cliënten. Een psychologisch rapport wordt soms aangewend voor doeleinden waarvoor het niet geschreven is; binnen de muren van een bedrijf wordt het wel eens gebruikt om tyrannieke maatregelen te maskeren waarvan de wetenschappelijke verantwoording ver te zoeken is. Er zijn sollicitanten die hun weg geblokkeerd vinden door een rapport dat jaren geleden is uitgebracht en nog steeds wordt gebruikt om hen terug te wijzen, al heeft het alle geldigheid verloren. Veel kritiek op de psychotechniek, die de laatste tijd zo welig gedijt, is te wijten aan dit machtsmisbruik van de opdrachtgevers, waaraan de psycholoog zijns ondanks heeft meegewerkt. En ook dit bezorgt hem weer gewetensknagingen.

Wat ook nog bijdraagt tot het gevoel van onzekerheid bij veel psychologen is een vergelijking met het beroep van de arts. De medicus heeft een duidelijk doel voor zich: de lichamelijke gezondheid van zijn cliënt. Wanneer zijn patiënt weer op de been is en mee kan doen, beschouwt de dokter zijn taak als geëindigd. Zo gelukkig is de psycholoog niet. Zijn doelstelling is veel vager; de verlangens van zijn patiënt gaan ook veel verder. Deze vraagt om „geestelijke gezondheid", en dat is een uiterst rekbaar begrip. Is het levensgeluk? Maar wat is geluk? Ligt het in een goed aangepaste, soepele levenshouding of in een krachtige, zich door alles heen handhavende persoonlijkheid? Men betreedt hier terreinen van geestelijk leven waar ieder zijn eigen normen moet stellen, en waar velen juist een norm zoeken. Men weet niet wat, en waar, het geluk is. De hulp van de psycholoog wordt gevraagd om de weg daarheen te vinden, om een norm te formuleren. En weer wordt deze gedwongen het zuiver wetenschappelijke te verlaten, — waarin de medicus rustig kan blijven vertoeven, — en een levensbeschouwing binnen te treden.

De psychologie is een jonge wetenschap, die met grote geestdrift door de samenleving is aanvaard, ja, met aandrang overal wordt binnengehaald. De maatschappij rekent nu op de medewerking van psychologen. Hoe meer tradities wegvallen, hoe meer door industrialisatie, emigratie, drooglegingen, produktie-automatisering de mensen worden ontworteld en losgeslagen uit hun sfeer, des te meer zal de hulp worden ingeroepen van hen die de pretentie hebben de menselijke geest enigermate te kennen. Dit proces gaat meedogenloos verder. Onze maatschappij maakt nu binnen enige decennia een evolutie door, waar zij vroeger enige eeuwen over gedaan zou hebben. Er zijn talloze ontwortelden en angstigen, en het staat te voorzien dat er steeds meer zullen bij komen.

De oplossing uit dit dilemma voor de beroepspsycholoog, die dr. Kouwer aanreikt, wordt niet alleen de wetenschapsmensen, maar ook en vooral de leken voorgehouden. Een psycholoog is geen koffiedik-kijker en kan niet toveren; hij is ook niet in staat om de vrijheid van enig menselijk individu aan te tasten. De cliënten mogen in hem geen wonderdokter, geen voorspeller of levensadviseur meer zien, maar slechts de vakman die bepaalde relaties kan verduidelijken, feiten aanreiken, overzicht verschaffen. De cliënten moeten zelf voor hun beslissingen instaan; de verantwoording voor wat zij morgen gaan doen berust bij hen en niet bij de adviseur.

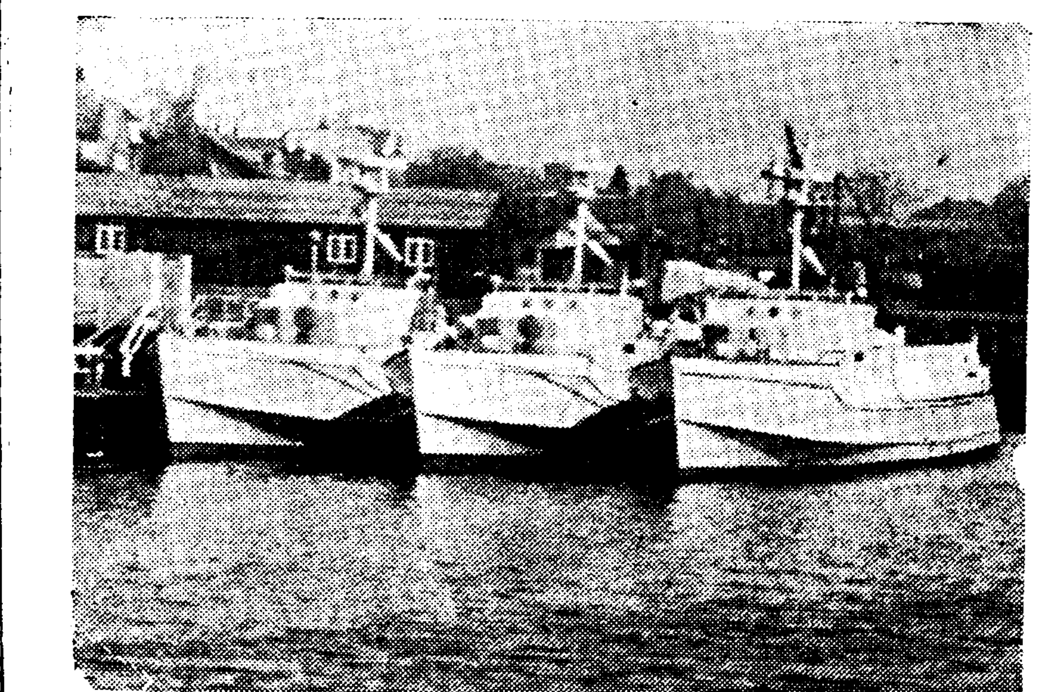
En de taak van de wetenschappelijke psycholoog is zijn vakgebied duidelijk te omgrenzen, en de menselijke beperktheid van zijn inzichten, — die toch altijd heel wat verder reiker dan van de ongeoefenden, — eerlijk te openbaren. Hij zal niet mogen ophouden met er op te wijzen, dat zijn uitspraken slechts op grond van een wetenschappelijke attitude mogelijk zijn, en geen pretentie kunnen hebben om de mens zijn aansprakelijkheid en daarmee zijn vrijheid af te nemen. Het volstrekt eigene van ieder individu blijft onaanraakbaar, ook in het scherpzinnigste psychotechnische rapport.

Het lijkt mij een grote verdienste van de jonge hoogleraar Kouwer om deze grenzen scherp getrokken te hebben. Er is op dit punt bezinning nodig, om een zekere verontrusting weg te nemen.

Dr. B. J. Kouwer, Gewetensproblemen van de toegepaste psychologie. Wolters 1955.

Arbeider vindt staaf goud op Parijs vliegveld

Parijs. — Op het Parijse vliegveld Orly is door een sjouwer een staaf goud van een kilo gevonden, die onbeheerd op een overigens lege vrachtauto lag. De staaf was in een stuk verkreukeld bruin papier gewikkeld De politie wilde alsnog niets over haar onderzoek mededelen.

Dit zijn de eerste oorlogsbodems van de Duitse Kriegsmarine, — de nieuwe, wel te verstaan —, die kortelings door de Royal Navy in Kiel werden overgedragen. Ze zijn nog onbewapend, maar geen verslaggever kreeg toestemming ze te benaderen. Ze werden in 1951/52 in Bremen-Vergesack gebouwd en waren bestemd voor de grenspolitie, die ze echter veel te snel vond. Met een vaart van 38 zeemijlen behoren ze tot de snelste vaartuigen ter wereld.

Machinist aansprakelijk gesteld voor ontploffing op „San Cirilo"

Londen. — Een hof van onderzoek heeft de eerste machinist van het Britse tankschip „San Cirilo" en drie van zijn ondergeschikten, die overleden zijn, aansprakelijk gesteld voor de ontploffing in de stoomketel aan boord van dit schip, welke het vorig jaar plaats vond ter hoogte van de kust van Brazilië.

De ontploffing, die aan elf mensen het leven kostte, geschiedde, toen het 8.045 ton metende schip met een lading benzine op weg was van Aruba naar Buenos Aires. Vijf bemanningsleden werden op slag gedood. De ontploffing was volgens de bevindingen van het hof veroorzaakt door te grote hitte, nadat zich een grote hoeveelheid ketelsteen had afgezet als gevolg van de aanzienlijke hoeveelheid zeewater, die in de ketels was gepompt. De eerste tweede, derde en vierde machinist werden gezamenlijk voor het gebeurde aansprakelijk gesteld. Indien zij zich met grotere nauwgezetheid van hun taak hadden gekweten, zou de overmatige toevloed van zeewater in de ketels zijn ontdekt. De eerste machinist werd veroordeeld tot de kosten van het onderzoek ten bedrage van 50 pond sterling.

Zelfs Stalin's stoel verdwenen

De meest gefotografeerde stoel in de Sovjet-Unie, in de tuin van het huis van Lenin in de buurt van Moskou, is verdwenen. Het is de stoel van Josef Stalin. Daar, in de tuin, zaten Lenin en hij samen en poseerden voor de befaamde foto van 1920, die alom werd verspreid. De stoel droeg een opschrift: „Stalin" en de andere stoel droeg de naam „Lenin". Een westerse journalist, die het huis heeft bezocht, merkte, dat de stoel van Stalin er nu opeens niet meer was. Een gids met een uitgestreken gezicht vertelde de journalist, dat „de stoel in reparatie was". Maar de journalist kwam ook tot de ontdekking, dat de kamer, waar Stalin sliep, als hij Lenin bezocht, een nieuwe benaming had gekregen en wel die van „logeerkamer".

Als het zo doorgaat, zal het Russische volk over een halve eeuw niet eens meer weten, wie Stalin was. (U.P.)

Afpersers krijgen weer vaste voet in Amerik. bedrijven

New York. — De eerste openbare aanklager van de staat New York, Paul Williams, heeft gewaarschuwd dat misdadigers, die met bedreiging en afpersing werken, weer pogen vaste voet te krijgen in bepaalde bedrijven.

Er is een federale grote jury beëdigd, die een onderzoek naar de praktijken van deze misdadigers, „lijnrechte afstammelingen van de bende van Al Capone", volgens Williams, zal instellen (Al Capone terroriseerde met zijn bendeleden in het begin van de jaren twintig Chicago).

Williams deed een beroep op zakenlieden, die van het optreden van deze duistere elementen op de hoogte zijn, de justitie in te lichten en hij waarborgde hen geheimhouding.

Sportnieuws

Barcelona. — De Belg van Hassel won het Europese kampioenschap Libre voor de Duitser Spielman, de Spanjaard Domingo, de Spanjaard Garcia, de Nederlander Kees de Ruyter, de Fransman Grivaud, de Oostenrijker Reicher, de Portugees Pinto en de Zwitser Nussberger.

Amsterdam. — Njord won de lange afstandskampioenschappen van de Amstel voor achten. Tweede werd Laga, derde Nereus, vierde Willem III, vijfde Aegir, zesde Triton en zevende Het Spaarne.

Amstelveen. — Nederland behaalde een magere doch verdiende 1-0 overwinning in de dameslandenwedstrijd hockey tegen België. De rust was met 0-0 ingegaan.

De Nederlandse dames waren over alle linies sterker, maar het plaatsen was onvoldoende en de Belgische defensie gaf goed partij.

Amersfoort. — Bij te Amersfoort gehouden zwemwedstrijden van de kring Midden Nederland heeft de damesploeg van de Robben uit Hilversum, bestaande uit Lenie de Nijs, Rita Kroon, Atie Voorbij en Greetje Kraan het Nederlands record vier maal honderd meter wisselslag estafette verbeterd en gebracht op 4 min. 59,2 sec.

Het oude record stond eveneens op naam van de Robben met 5 min. 8 sec..

Louison Bobet wint Paris-Roubaix

Roubaix. — De Franse wielrenner Louison Bobet won de klassieke wegwedstrijd Parijs-Roubaix over 252 km in 6 uur en 1 minuut vóór de Belg De Bruyne, de Belg Van Steenbergen en de Fransman Forestier, die dezelfde tijd noteerden. De Nederlander Wim van Est behoorde met negen andere renners tot een groep, die gedurende 200 km de leiding had, maar daarna werd ingelopen. Van Est werd 47ste met 8 minuten achterstand op de winnaar.

Popeyus wint hoofdklasse kamp. A driebanden

Arnhem. — De Barendrechter Popeyus won het hoofdklasse-kampioenschap A driebanden, waaraan acht biljarters deelnamen. Tweede werd de Rotterdammer Tegelaar; derde de Arnhemmer Broekhuizen; vierde de Waalwijker Henny de Ruyter en vijfde de Hagenaar Metz.

O.-Nederland slaat N.O.-Frankrijk met 5 - 1

Nijmegen. — Oost-Nederland behaalde een verdiende 5-1 overwinning op het voetbalelftal van Noordoost-Frankrijk. De ruststand was 2-0. De Nederlanders hadden het aanvankelijk niet gemakkelijk en moesten zich tot het uiterste inspannen om de score blank te houden. Toen zij eenmaal ingespeeld waren, kregen zij een overwicht op de Fransen, die technisch goed onderlegd bleken, maar hun spel veel te kort hielden. Hanskamp van A.G.O.V.V. scoorde viermaal en Voges van Enschedé éénmaal. De Fransen bestonden uitsluitend uit amateurs en lieten een zeer sportieve indruk na in een faire wedstrijd, die door 10.000 toeschouwers werd bijgewoond.

Russen vestigen nieuwe wereldrecords gewichtheffen

Moskou. — Bij internationale wedstrijden in gewichtsheffen te Moskou, waaraan atleten uit Oostenrijk, Polen, Iran en Rusland deelnamen, heeft de Russische vedergewicht Viktor Korsch bij drukken 113½ kilo omhoog gebracht en daarmede een nieuw wereldrecord gevestigd. Het oude stond reeds op zijn naam met 113 kg.

Voorts kwam de Rus Pavel Khaboutdinov in de lichtgewichtklasse bij drukken tot 122 kg hetgeen eveneens een nieuw wereldrecord is. Het officiële wereldrecord werd gehouden door Nikitin (Rusland) met 120½ kg.

In maart van dit jaar hadden Nikitin en Khaboutdinov respectievelijk 121 en 121½ kg gedrukt. Deze prestaties waren echter nog niet als wereldrecord erkend.

Bij het komende eeuwfeest van de K.N.S.M.

In de vorige eeuw heeft Nederland vele mannen van grote bekwaamheid en energie voortgebracht, die tot ver buiten de grenzen van ons land beroemd zijn geworden. Nu weten echter de meesten als niet meer, wie deze mensen waren en wat ze eigenlijk gepresteerd hebben. De personen gingen heen en un naam raakte in vergetelheid, maar hun werken bestaan nog en dwingen nog steeds de bewondering en eerbied af van hen, die er mee kennis mochten maken. Niemand kent natuurlijk meer Coenraad Johannes van Houten, maar iedereen kent van Houtens cacao. Cornelis Lely trof het is beter, aangezien zijn naam in ere wordt gehouden door Lelydorp in Suriname, waar hij Gouverneur was en het plan ontwierp van het spoorlijntje naar het binnenland. Maar hoeveel Nederlanders weten nog, buiten de ingenieurskringen, dat hij de grote man was van de Zuiderzeeplannen, die nu worden uitgevoerd? En Bartel Wilton, de man, die „Hollands Glorie" mogelijk maakte!

Wanneer nu een zeevaartmaatschappij als de Koninklijke Nederlandse Stoomboot Maatschappij dit jaar zijn honderdjarig bestaan viert, verwacht men een dergelijke Nederlander als oprichter te vinden in de geschiedboeken. Maar het blijken twee Duitsers te zijn: de heren Chr. W. Julius Ramann en C. August Müller, beiden woonachtig te Amsterdam. De heer Ramann was makelaar in koffie en reder van een zeilvaartmaatschappij, die op Hamburg voer. Later werd dit een stoombootmaatschappij op Harburg en Altona.

Op 1 mei 1856 stond er een oproep in het Algemeen Handelsblad tot oprichting van een „Naamloze Vennootschap ten doel hebbende om verschillende stoomvaartliniën daar te stellen". Alles verliep aardig vlot. Een bestuur werd samengesteld uit de heren Ramann, Müller (als Directeur al spoedig vervangen door M. H. Insinger) en C. A. von Hemert, chef van het Huis Alstorphius.

De grote geldschieter was Paul van Vlissingen, terwijl ook Prins Hendrik tot de eerste inschrijvers behoorde. Zo kon op 1 oktober 1856 de oprichtingsacte van de K.N.S.M. worden gepasseerd. Het praedicaat „Koninklijk" werd welwillend verleend door Koning Willem III. De maatschappij kocht een kleine ijzeren schroefstoomboot van 300 ton en 70 paardekracht. Dit kleine ding, „Nina" geheten, kon dertig passagiers vervoeren, liep de voor die tijd zeer goede snelheid van elf knopen en had een diepgang van 3.50 meter. Het kon rustig over Pampus via de Zuiderzee naar de Noordzee varen. In dienst van de K.N.S.M. werd het scheepje omgedoopt tot „Ondine", een waternimf uit de mythologie. Zeer veel schepen van de maatschappij dragen nog steeds mythologische namen.

De Ondine beviel wel in de vaart en werd spoedig geassisteerd door enkele scheepjes van hetzelfde type, waarmee de K.N.S.M. de vaart op de Oostzee deed herleven. Naar het Zuiden ging het in het begin minder gemakkelijk. De wijnhandelaren van Bordeaux bijvoorbeeld, hielden dat wijn door stoomschepen nadelig beïnvloed werd, waarom zij de voorkeur gaven aan verzending per zeilschip. Maar de zeilvaart had haar beste dagen gehad en moest onvermijdelijk plaats maken voor de stoomvaart. Het voornaamste verschil tussen de zeilschip en een stoomschip schijnt hierin te bestaan, dat een zeilschip overal komt waar handel is, terwijl overal handel **ontstaat,** waar een stoomschip komt. In het tijdperk van de grote landverhuizingen van Europa naar Amerika speelde de maatschappij een aanzienlijke rol. De vaart naar het Zuiden breidde zich langzamerhand uit tot de hele Middellandse en ten slotte zelfs de Zwarte Zee. De landverhuizerij leidde niet tot een blijvende verbinding met Amerika. Die kwam echter wel tot stand met West Indië en een aantal landen van Zuid-Amerika. Er bestond al geruime tijd een stoomvaartverbinding, verzorgd door de Koninklijke West Indische Maildienst.

Deze ging in 1912 met de K.N.S.M. een fusie aan; de oude naam raakte op de achtergrond en onder de naam van K.N.S.M. werd het bedrijf voortgezet. In de eerste helft van de vorige eeuw scheen een scheepvaartverbinding tussen West Indië weinig aantrekkingskracht te kunnen uitoefenen op Nederlandse handelslieden. Had men iets te verschepen naar de West, dan deed men dat met Franse of Engelse schepen. En dan natuurlijk zeilvaart. Pas in 1884 zou het stoomvaart worden en onze „Oranje Nassau", de overbekende „Bapor Kibrá" zou het eerste stoomschip zijn, dat een vaste verbinding tot stand bracht met Suriname en Curaçao. Het mooiste van het geval is, dat de toenmalige Gouverneur van Suriname een tegenstander was van een stoomverbinding. Dat zou maar schade veroorzaken aan de zeilvaart en het was met zeilschepen toch zeker altijd goed gegaan? Maar Nederland zette door en zo vertrok de 27 maart 1884 de „Oranje Nassau" met vijftien passagiers aan boord naar Paramaribo, waar de ontvangst helemaal niet erg geestdriftig was, waarschijnlijk onder invloed van het afwijzend standpunt van de Gouverneur: Johannes, Herbert, August, Willem baron van Heerdt tot Eversberg, oud-Gouverneur van Curaçao. Het was bijvoorbeeld opvallend, dat geen enkele zeilschip vlagde! Gelukkig werd het schip op Curaçao met gejuich binnengehaald. Het is de Koninklijke West Indische Mail niet erg voor de wind gegaan.

Vele factoren werkten de bloei van de maatschappij tegen: vier speciaal gebouwde fruitschepen maakten zelden voldoende vracht (Nederland had nog geen bananen leren eten!), voortdurende revoluties in de republieken rond de Caraibische Zee waren weinig bevorderlijk voor een rustig handelsverkeer en dan de aanstaande opening van het Panama-kanaal, waardoor de toch al zware concurrentie van andere maatschappijen nóg veel zwaarder zou worden. Voor de betrekkelijk zwakke K.W.I.M. was een fusie met de K.N.S.M. een goede oplossing. Deze laatste maatschappij breide haar actieradius uit via het Panamakanaal tot langs de gehele Westkust van Zuid-Amerika.

Twee wereldoorlogen hebben de K.N.S.M. dodelijke klappen toegediend, maar telkens kwam men er weer bovenop. Na de eerste wereldoorlog kwam de maatschappij uit met de ons zo bekende schepen als de Stuyvesant, de Simón Bolivar en de Van Rensselaer.

De Stuyvesant zou de tweede wereldoorlog overleven en zoals hij de eerste was, die na de wapenstilstand van 1918 scheef liggend de haven van Willemstad binnenvoer, zo was het na de tweede wereldoorlog weer de zelfde Stuyvesant die (nog steeds scheef liggend) onder grote belangstelling van de bevolking de St. Annabaai binnenstoomde. En we herinneren ons de kleine schepen, die hier in West Indië zelf rondzwierven, als de Maracaibo, de Atlas en dergelijke. Op 1 januari 1914 was de gezamenlijke tonnage van de K.N.S.M.-vloot 135.000 bruto registerton; op 1 januari 1940 telde de vloot 83 schepen, samen metende 187.000 b.r.t. en begin 1956 was het aantal schepen ondanks verschrikkelijke verliezen in de tweede wereldoorlog weer gestegen tot 77 met een draagvermogen van 263,723 b.r.t.! Een prachtig resultaat, dat een proficiat waard is. Voorlopig nog honderd jaar erbij!

M. D. Latour O.P.

New Yorkse Beurs

New York. — Na een aarzelende opening trad op de NY-effectenbeurs van gisteren een herstel in bij toenemende activiteit en rond het middaguur waren er algemeen stijgingen tot één dollar of meer. De olies werden gunstig beinvloed door de drang tot prijsverhoging van de ruwe olie.

In de namiddag bleef de stemming aanvankelijk vast, waarbij vooral de staalfondsen goed gevraagd werden, doch kort voor het slot sloeg de stemming om en de markt sloot gedrukt met koersdalingen tot één dollar of meer.

Aantal verhandelde fondsen 1227: hoger 375; lager 576; onveranderd 276 aandelenomzet 2.760.000; obligatieomzet $ 5.540.000.

Amer. Tel and Tel	18
Anaconda Comp.	7
Bethlehem Steel	165 3/
Dupont de Nemours	2
Gen. Electric	62 7
Gen. Motors	45 1/
Intern. Tel and Tel	36 3/
Kon. Petr. Mij	96 1/
Shell Oil	8
Standard Oil of N.Y.	6
U.S. Steel	60 5/
Canadian Pacific	34 3/
Intern. Nickel	93 3/8

Amsterdamse Beurs

Kon. Olie aandelen	735 5/
Unilever cert. v. aand.	365 3/
Philips aandelen	326 5/
Philips pref.	21
AKU aandelen	325
Ned. Scheepv. Unie	200 5/8
KNSM aandelen	206 1/2
KPM aandelen	195 1/
Ned. Handel Mij cert.	219 1/
Nat. Handelsbank aand.	147 3/
Escomptobank aand.	205 bieden
HVA aandelen	132 3/4
Amsterdam Rubber aand.	113 1/2
Ver. Deli Mijen.	149 1/
Aniem Nat. Bezit.	89
3% dollar oblig. Ned. '47	96 3/16
3% Nederl. '47 (obl.)	98 7/16
Holland-Am. Lijn aand.	203 1/8
Walvisvaart aand.	72
Amsterdamse Bank aand.	247
Holl. Bank Uunie cert.	248 1/4
Billiton 2e rubriek	305
Billiton	n.g.
Overzeese Gas Mij.	178 1/2
Borsumij aand.	117
Lindeteves aand.	243
Royal Dutch Am. S. in $ 64.50	bieden
Rott. Bank aand.	222 1/2
Curaçaose Handel Mij.	228 1/2
Wm. H. Muller & Co., nat. bezit.	322

Na een zwakkere opening herstelde de markt zich lichtelijk. De Internationale fondsen sloten op 2 punten beneden het peil van gisteren. AKU echter noteerde vaster als gevolg van de jongste kapitaal uitgifte. De handel was echter gering. Scheepvaart handhaafde zich overal goed. De Cultuurondernemingen boekten verliezen van 3 punten over een breed front. De guldensbeleggingen noteerden weer lager als gevolg van de nieuwe staatslening. De koersgemiddelden luiden: Petroleum 290.77. Ind. 171.71. Scheepvaart 171.17. Banken 151.11. Ind. fondsen 143.07. Algemeen 222.18.

In Mouskou is een vereniging ter bevordering van het werk der V.N. gesticht, zo meldt het Sovjet-persbureau. De vereniging zal toetreden tot het wereldbond van organisaties met eenzelfde doel.

GREEP UIT DE AETH

RADIO HOYER
17.00 Tea at five.
17.30 A. P. nieuws
17.40 Met Duitse musici
18.15 Noordamerikaanse muziek
18.30 Gevarieerde muziek.
19.00 Sport
19.10 Praatje door Pater Brenneker
19.30 Met de jarigen in de lucht
20.00 Gevarieerde melodie
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerde muziek
22.00 Sluiting.

RADIO KELKBOOM
17.30 Kinderuurtje
18.03 Musica
3.15 Cumpleaños feliz
8.30 Dinnermuziek
9.00 Noticias
19.15 Musica.
9.45 Nieuws
20.00 Musica
20.15 Frente al pecado de ayer
20.30 Musica
21.00 C.C.A. Programma
22.00 Sluiting.

AVROS
17.00 Linda's eerste liefde.
17.15 Reclame
17.30 Heinekens biri Wrokoman pris
17.45 Populaire melodieën
18.00 Hersengymnastiek
18.45 Nieuws
19.00 „Gezondheidsgids"
19.30 Voor de luisteraars
19.45 Hoe zit dat?"
20.00 Advertenties
20.30 Cantate
20.55 Nieuws
21.00 Suriname roept
21.25 Surinaamse muziek
21.30 Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

C.P.I.M.
TELEGRAM AFD.
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 J. Kokshoorn tel
PERSONEEL AFD.
Vanaf heden 12.00 uur t.m. Zat. 14 april 12.00 uur A. J. v.d. Bos St. Michielweg 20, J D tel. 4384
B. g. g. nad. inl. tel: 2400
MATERIALEN AFD.
M. K. A. van Kicken tel. 2136

C. S. M.

REDERIJ
H. H. van der Koogh tel. 2710

SCHEEPSAGENTSCHAP
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00 kantoor tel. 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00 G. H. van Leeuwen tel. 2054
DOK AFD.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098;
Van 1.00 — 07.30 P. Roest tel. 3146
THEATER ASIENTO
„Modern Times".
Geen kinderen beneden 18 jaar

133-jarige Chileen overleden

Santiago de Chili. — In de Chileense stad Puerto Quinteros is David Fernandez Vallejo, die beschouwd werd als de oudste man van Amerika op 133-jarige leeftijd overleden. Hij reed nog dikwijls paard.